

بحث پاڼه

په افغانستان کې د انتقالي عدالت وضعیت

فعالين، کرنلاري او ننګوني

ایملي وینتر بوتم

ددې څيړني مالي لګښت د ناروي د سفارت له خوا برابر شوی دی

د ليکوال په هکله

ایملي وينتر بوتم د افغانستان د څیړني او ارزونې په اداره کې د انتقالي عدالت په هکله څیړنه کوي. نوموړې وړاندې تر دې د همدې موضوع په هکله په بوسنیا هرزگووینا کې څیړنه ترسره کړې او د لندن د اقتصاد له پوهنتون څخه یې په نړیوال سیاست کې خپله ماسټري تر لاسه کړې ده.

د افغانستان د څیړني او ارزونې د ادارې په هکله

د افغانستان د څیړني او ارزونې اداره په کابل کې میشته یوه خپلواکه څیړنیزه اداره ده. ددې ادارې دنده د لوړ څرنګوالي درلودونکو او پالیسي پورې اړوندو څیړنو له لارې پر پالیسي او چارو مثبتې اغیزې او د معلوماتو پراخول دي.

همداراز نوموړې اداره په افغانستان کې د څیړني او زده کړې د کلتور د ودې په موخه د څیړني پایلې په چټکه توګه خپروي. دې موخې ته د رسیدو لپاره نوموړې اداره د پالیسي جوړونکو، مني ټولني، څیړونکو او زده کونکو سره ددوی د څیړنيزې وړتیا د پیاوړې کولو او ددوی په مینځ کې ددې ادارې د څیړنو او کتابتون څخه د ګټه اخیستې د ترویج په موخه بشکيل ده څو په دې توګه وګړای شي شننو، غبرګونونو او خبرو اترو ته لاره هواره کړي.

نوموړې ادارې په ۱۳۸۱ لمريز کال په افغانستان کې د بوختو مرستندويه ټولنو په مرسته یې په کار پیل وکړ او د یو مدیره پلاوي درلودونکې ده چې د بسپنه ورکونکو ټولنو له خوا لکه ملګري ملتونه او نورو څو اړخیزو ادارو، او نالدولتي ادارو له خوا یې استازیتوب کيږي. نوموړې اداره اوس مهال خپله اصلی بودجه د ډنمارک، فنلند، ناروی، سویډن، سویزرلند او د انگلستان د حکومتونو څخه تر لاسه کوي. د افغانستان د پرانیستې ټولني د انستیتیوت (FOSIA)، ایشیا فونډیشن (TAF)، اروپایي کمیسیون (EC)، او د نړیوالې پراختیا لپاره د څیړنيز مرکز (IDRC) له خوا ددې ادارې له ځانګړو پروژو سره مالی مرستې کيږي.

کورودانی

لیکوال له ټولو هغو کسانو او په ځانګړي ډول د انتقالي عدالت له همغږکونکي ډلې څخه مننه کوي چې په دغه څیړنه کې یې برخه اخیستې ده. لیکواله له ساری کوو، پاتی ګوسمن، مورینا موری او جان دیمپسی څخه د دغه سند په جوړولو کې د ښو مشورو له امله ځانګړی مننه کوي. په همدې ډول نوموړې د خپلې څیړونکې ډلې له هر یو فوزیه رحیمی، امین شیخ زاده، زمان سلطانی، اکبر لودین، جمیله وفا، شکریه آزادمنش او فرخ لقا امینی څخه د زړه له کومې مننه کوي. په پای کې هغه غواړي چې ددې سند په برابرولو کې د پاولا کانتور، دبیرا سمیت، چونا ایچاویز او لورا کیم له مرستو څخه هم مننه څرګنده کړي.

ایملي وينتر بوتم

د ۱۳۸۹ کال د وري میاشت

تصحیح: ماری شیرزاد

طراح او ډیزان: وکیل وسیم

© د افغانستان د څیړني او ارزونې اداره. ځینې حقونه خوندي دي. دغه خپرونه ښایي د افغانستان د څیړني او ارزونې ادارې او د لیکوال د لیکلي اجازه لیک د تر لاسه کولو سره بیا خپره، د موندلو وړ سیستم کې زیرمه او یا یواځې د غیر-سوداګریزو موخو لپاره ولیردول شي. چیرې چې دغه خپرونه بیا خپره، زیرمه او یا د بریښنايي لارې لیردول کيږي، د افغانستان د څیړني او ارزونې ادارې د ویب پاڼې اړیکه باید ذکر شي www.areas.org.af. او ددې خپرونې په کارول له نوموړې موافقې پرته، د خپرونکي یعنی د افغانستان د څیړني او ارزونې ادارې مخکیني لیکلي اجازه لیک ته اړتیا لري. دغه اجازه لیک کیدای شي د areu@areas.org.af او یا د ۰۰۹۶۳۷۹۹۶۰۸۵۴۸ شمیرې سره د اړیکې له لارې تر لاسه شي.

لنډيزونه

د افغانستان د بشري حقونو او ډيموکراسۍ موسسه	AHRDO
افغانستان د بشري حقونو خپلواک کميسيون	AIHRC
د افغانستان عدلي پروژه	AJP
د افغانستان ملي پرمختايي ستراتيژي	ANDS
افغان ملي پوليس	ANP
د افغانستان د ملي گډون يا مشارکت ټولنه	ANPA
د غرو هيوادونو اسامبله	ASP
د استخباراتو مرکزي اداره	CIA
د نړيوالې جنایې محکمې ایتلاف	CICC
د مدني ټولني سازمان	CSO
د کمبوديا د اسنادو مرکز	DC-CAM
د ټولټاکنو د شکاينونو کميسيون	ECC
بیرني لويه جرگه	ELJ
اروپايي اتحاديه	EU
د اروپايي اتحاديې ځانگړی استازی	EUSR
فریدریک ایبرت ستفتونک	FES
د عدالت او یوالي لپاره بنسټ	FSFJ
د افغانستان د اسلامي جمهوریت حکومت	GOA
د بشري حقونو څار	HRW
نړيواله جنایې محکمه	ICC
د انتقالي عدالت نړيوال مرکز	ICTJ
د کورنيو چارو وزارت	MOI
د عدلي وزارت	MOJ
د کار، ټولنيزو چارو، شهيدانو او معلولينو وزارت	MOLSAMD
نادولتي موسسه	NGO
د بشري حقونو لپاره د عالی کمیشنر دفتر	OHCHR
د خلاصې ټولني انستيتيوت	OSI
د بشري حقونو ډاکټران	PHR
د انتقالي عدالت د همغږۍ ډله	TJCG
د حقيقت موندنې او بيا پخلاينې کميسيون	TRC
په افغانستان کې د ملگرو ملتونو مرستندوی پلاوی	UNAMA
د ملگرو ملتونو د امنيت شورا	UNSC
د متحده ايالاتو د سولې انستيتيوت	USIP

له عدالت څخه پرته د سولې رامنځته کول یواځې ودانول دي.^۱

۱. سریزه او شالید

تیرو ۳۰ کلونو پر افغانستان او خلکو یې فیزیکی او رواني تپونه پریښي دي. هیواد لادرکه کیدل، ځورونې، ډله ایزې وژنې، قومي ځورونې، کورنۍ بې ځایه کیدنه، ایران، پاکستان او نورو هیوادونو ته د افغانانو ډله ایزه گډوالي یې زغملې ده. نږدې هر افغان د ویلو لپاره مبارزې، کړاونو او یا له لاسه ورکولو یوه کیسه لري.^۲ خلک ددې لپاره چې وکولای شي مخ په وړاندې ولاړ شي او یوه حقیقي او پایښونکي سوله تر لاسه کړي څرنګه له دې میراث سره چلند کوي؟ په یوه چاپیریال کې چې وسله والې نښتې او د بشري حقونو څخه سر غړوني ادامه ولري؛ حکومتي ادارې کمزورې او د مشروعیت او اعتماد وړ نه وي؛ او په دغه جرمونو ځینی تورن مرتکبین د سیاسي مشرانو په منځ کې وي. دغه پوښتنه نوره هم پیچلې او بحث پاروونکې کیږي.

په ۱۳۸۰ کال کې د طالبانو له راپرځیدو وروسته، زیات افغانان هیله مند وو چې تاوتریخوالی به پای ته ورسېږي. که څه هم تاوتریخوالی کم شوی، خو لا تر اوسه په بشپړ ډول پای ته نه دی رسیدلی. له ۱۳۸۵ راهیسې امنیتي وضعیت خراب شوی او د ۱۳۸۰ کال په پرتله تاوتریخوالی اوس لوړې کچې ته رسیدلی دی. د وګړو له دریمې برخې څخه زیات خلک په بېوزلی کې ژوند کوي^۳ له ۲۵۰۰۰۰ کسانو څخه زیات وګړي د هیواد په دننه کې بې ځایه دي، په داسې حال کې چې له دريو میلیونو څخه زیات وګړي په ایران او پاکستان کې اوسېږي.^۴

په زیاترو هیوادونو کې کله چې تاوتریخوالی پای ته رسیدلی، ټولني له دې لپاره چې د تیرو ظلمونو له میراثونو سره څه ډول سلوک وکړي له ستونزو سره مخ شوي دي چېرې چې په ډیرو حالاتو کې مخکیني غلیمان لا هم په عین جغرافیایي سیمه یې تر ولکې لاندې ده.^۵ د وخت په تیریدو او د نړیوال قانون د بې ساري پراختیا له امله دغې پریکړې لا زیات ارزښت یې موندلی دی: د ملګرو ملتونو له خوا د جنګي جرمونو د ځانګړي محکمې جوړیدل، د نړیوالې جنایې محکمې رامنځته کیدل او په ځینو هیوادونو کې د قضایي سیستمونو جوړیدل چې د خپلو پولو څخه بهر هم وکولای شي د نړیوال قضاوت د پلي کولو لپاره عمل وکړي.^۶ دا ټول هغه مخ په زیاتیدونکي نړیوال نظر یو والی منعکسوي چې باید د هر چا له بشري حقونو څخه ملاتړ وشي، عامه وژنه، جنګي او د بشر په وړاندې جرمونه بې مجازاتو پاتې نه شي. دبیولوماتانو او مذاکره کوونکو چې له تاوتریخوالي څخه ډکو شخړو په پای ته رسولو کې ښکېل وو، په مخ په زیاتیدونکي توګه یې د دې جګړو د میراث د په نښه کولو لپاره د هیڅ څه نه کولو ګواښونه یې په پام کې نیولي دي؛ د معافیت دکلتور دوام کیدای شي راتلونکي تیري او سر غړوني وهڅوي.^۷ د ۱۳۶۹ کلونو د پیل راهیسې، په کمبودیا او السلوادور کې د ملګرو ملتونو عملي تجربې دغه واضح پیغام پلي کړ چې انتقال به د ثبات د کمښت سره مخامخ شي که چېرې د حساب ورکونې او د قانون د واکمنۍ پر بنسټ نه وي، او که چېرې عدالت ته لاره هواره نه شي نو مشروعیت به شتون ونه لري.^۸ له دې کبله، د مستبدو حکومتونو نه دیموکراتیکو رژیمونو ته او یا له جګړې څخه سولې ته د انتقال پر مهال، ملتونه او نړیوال فعالین په ځانګړي توګه د "انتقالي عدالت" له ننګونو سره مخامخ شوي دي. یوه عمومي اصطلاح چې هغه تدابیر څرګندوي کوم چې د ټولنو د هغو هڅوسره تړلي دي څو د سترو تیريو او سر غړونو د میراث په هکله جوړ جاري ته ورسېږي، او په دې توګه حساب ورکونه تضمین، عدالت پلي کړي، پخواني دښمنان سره پخلا او سوله تر لاسه کړي.

د تاوتریخوالی د اندازې او اوږدوالي سره سره، په افغانستان کې د جګړې په هر یو پړاو کې د تیرو جرمونو لپاره کومه حساب ورکونه نه ده تر سره شوې.^۹ په ۱۳۸۰ کال کې د ډن د تړون له لاس لیک کیدو راهیسې، د افغان حکومت له خوا د انتقالی عدالت د بهیر د پلي کیدو په موخه هیڅ یو داسې همغږي هڅې نه دي شوي. په افغانستان کې د معافیت دکلتور د په نښه کولو لپاره ډیر لږ څه تر سره شوي دي او د بشري حقونو څخه د تر ټولو ناوړه سر غړونو

^۱ څرنګه چې الیکس بوراین د انتقالی عدالت د نړیوال مرکز د رییس له خوا د کنفرانس د پراښوونکي وینا پر مهال بیان شو، له سولې څخه مخکې عدالت: د سولې د رامنځته کولو په محتوا کې له معافیت سره مبارزه؛ (د ۱۳۸۸ کال د کنفرانس څخه د پایلې سند، هالنډ د بهرنیو چارو وزارت، هاک، ۱۳۸۸ کال د وری ۱۶ او ۱۷ نېټه.

^۲ د هغې مشورې پر مهال چې په ټول هیواد کې د افغانستان د بشري حقونو د خپلواک کمیسیون له خوا تر سره، کابو ۷۰ فیصده مرکه کوونکو ویلي چې د جګړې پر مهال دوي او یا د دوي دکورنۍ نږدې غړي په مستقیم ډول د بشري حقونو د جدې تیرې قرباني شويدي. د افغانستان د بشري حقونو د خپلواک کمیسیون، د عدالت لپاره غږ: په افغانستان کې د تیرو بشري حقونو په اړه ملي مشوره کابل ۱۳۸۴. ۴. راپور له دغې ویب پاڼې څخه تر لاسه کولای شئ. http://www.aihrc.org.af/re_eng_29_01_05.htm (د ۱۳۸۸ کال د جنورۍ په میاشت کې د لاسرسی وړ وو.)

^۳ د احصایې مرکزی اداره، د ملي ګواښونو او زیانمنې ارزونه ۱۳۸۶/۰۸ په دغه ویب پاڼه کې د لاسرسی وړ ده. <http://www.nrva.cso.gov.af/poverty.html>. د دغه موجوده شمیرو زیاتره برخه چې د افغانستان په زیاتره اساسي شاخصونو کې تر لاسه کیدای شي، لکه بېوزلی او یا د ماشومانو مړینه، باید په تخمینی ډول په نظر کې ونیول شي.

^۴ د بشري مرستو د همغږي دفتر په ۱۳۸۷ کال کې د افغانستان د بشري مرستو د عمل پلان. (کابل اوچا، ۱۳۸۷)

^۵ د ساری په ډول د پخواني یوګوسلاویا لپاره د ملګرو ملتونو د امنیت شورا د ۱۳۹۲ کلې پریکړه لیک پر بنسټ د نړیوال جنایې دیوان رامنځته کول، چې د هغه وروسته په ۱۳۹۳ کال کې د روندالپاره نړیوال جنایې دیوان منځته راغی. سیرالیون د پخوانیو نړیوالو دیوانونو پر بنسټ د نړیوال جنایې عدالت یو نوي موډل جوړ کړ چې د سیرالیون لپاره د ځانګړي محکمې په نوم یاد شو.

^۶ جان منډیز؛ ملي پخلاینه، انتقالی عدالت او نړیوال جنایې محکمه؛ په نړیوال قومي چارو کې. (د نړیوال چارو په اړه کارنیجی شورا بیا کتنه) ۱۵، لومړی ګڼه، (۱۳۸۰)

^۷ نایل کریټز، د ظلم د اصطلاح سره آشنا کیدل؛ د بشري حقونو سترو تیريو او احتساب پر میکانیزمونو باندې یوه کتنه؛ په قانون او موقتي ځنډونو کې. ۵۹، ۱۲۷ ګڼه

^۸ راما مانی، د معافیت پای او په افغانستان کې د عدالت رامنځته کول. (کابل، د افغانستان د څښتنی او ارزونې اداره ۱۳۸۲)

^۹ که څه هم محاکمه د افغانستان څخه بهر په انګلستان او هالنډ کې تر سره شو، دغه مسله په ۴ برخه کې تر بحث لاندې ونیول شو. د کمونستي رژیم د جاسوسی اداره پخوانی مشر اسدالله سروری محاکمه د دې څخه بهر دی چې د انتقالی عدالت د پروسې لپاره یوه توکه ده، ځکه علنی قانوني لومړنی معیارونه پکې نه دي مراعت شوي. د نور معلوماتو لپاره وګورئ سپیږی ازیربانجانی مقدم، د یو منفي سولې او نیم جوړ حکومت سره ژوند کول: جنډر او بشري حقونه، نړیوال سوله ساتنه، ۱۴، لومړي ګڼه. ۱۳۸۶ کال ۱۳۳-۴.

باندې تورن کسان د واک پر گدی ناست دي. خو د دې پرځای د افغانستان حکومت او یو زیات شمیر نړیوال مخور فعالین داسې استدلال کوي چې کیدای شي د عدالت پلي کول موجوده نسبي سوله گډوډه کړي.^{۱۰} پر پخوانیو سرغړونو د سترگې پټولو لاند مهاله منطق په هره بیه د تارتريخوالي او جگړې د پای ته رسیدو لپاره په هره بیه چې وي بنایي د ستاینې وړ وي. سر بیره پر دې دا هم تایید شوي ده چې په داسې پیچلو شرایطو کې د حل لارې موندل آسانه نه ده. خو له دې سره دا یو څرگند حقیقت دی چې جگړه پای ته نه ده رسیدلې او داسې بشکاري چې دغه نسبي سوله چې د طالبانو له رانسکوریدو او د بن له بهیر وروسته را مینځ ته شوې، په مخ په زیاتیدونکې توگه نه پایدونکې ده. په دوامداره توگه د معافیت د کلتور په نښه کولو او د انتقالي عدالت د هر اړخیز بهیر په پلي کولو کې پاتې راتلل افغانستان ته یې ننني بڼه ورکړې ده.

په افغانستان کې، څرنگه چې راما مانی استدلال کوي، له معافیت سره معامله یواځې د تیر سره مقابله کول نه غواړي. دا هغه پوښتنه ده چې باید اوسنی حالت هم په نښه شي څو راتلونکې هم خوندي شي. په افغانستان کې د معافیت سره معامله د هغو کړنو لړۍ له ننگونو سره مخ کړي چې د بهرنیو او داخلي بېلابېلو فعالینو له ځواکمنتیا او ناوړه چلند څخه سرچینه اخلي کومو کسانو چې د افغانستان توپاني تاریخ ته یې بڼه ورکړې او د دغه هیواد د سولې لړلید یې په دوامداره توگه اغیزمن کړی دی.^{۱۱} دا په دې دلیل دی، چې د افغانستان د تیر سره مناسب چلند یو ځانگړی سملاسیټوب غواړي، ځکه چې د دې سیوري، په دوامداره توگه خپرېږي او کولای شي چې حال او راتلونکې سره روغه وکړي.

دغه بحث پانه په افغانستان کې د انتقالي عدالت د اوسني وضعیت یوه عمومي کتنه برابروي. موخه دا نه ده چې دا هر اړخیزه او بشپړ وي، خو هڅه شوې چې په ننني افغانستان کې د انتقالي عدالت د فعالیتونو یو انځور رامنځته، مهمې ننگونې او شامل بحثونه رابرسیره کړي.^{۱۲} دوهمه برخه د انتقالي عدالت په اړه د پالیسي جوړولو چاپیریال راسپړي، د سولې عدالت او بیا پخلاینې^{۱۳}، د معافیت قانون، د ملي مصالحې او ثبات^{۱۴} او د سولې او بیا پیوستون د پروگرام د عمل پلان تر بحث لاندې نیسي. دریمه برخه، په عمل او تیوري کې، د دريو مهمو فعالینو لکه د افغانستان حکومت، نړیواله ټولنه (ډیپلوماتیکه او مدني ټولنه) او د افغانستان د مدني ټولني ونډه طرحه کوي. څلورمه برخه د دريو مهمو موضوعي ډگرونو په اړه د پورتنیو فعالینو وروستی پالیسیگاني راسپړي: د جنګي جرمونو لپاره قضایي حساب ورکونه، پالیسیگاني چې له تیر سره مقابله وکړي، او جبرانونکې پالیسیگاني چې د افغانستان د جگړې قربانیان تایید او تصدیق کړي، راسپړي. په پای کې دغه سند د مخ ته برتو لارو لپاره د ځینې ملاحظاتو په هکله ځینې غبرگونونه رابرسیره کوي.

په سند کې وړاندې شوي معلومات او شننې په پراخه توگه په کابل کې له مهمو ملي او نړیوالو کسانو اړوندو سازمانو نو له معلومات ورکونکو څخه د ۱۳۸۸ کال د تلې او د کب د میاشتو تر مینځ راغونډ او د هغو معلوماتو پر بنسټ ولاړ دي چې د نیمه جوړښتي مرکو، غیر رسمي خبرو اترو شخصي توافقاتو څخه لاس ته راغلي دي. دغه معلومات د انټرنیټ له لارې د یوې دفترې څیړنې او په کابل کې د انتقالي عدالت په اړه د غونډو، کنفرانسونو او بحثونو په بهیر کې نور هم بشپړ شوي دي.

دغه سند د افغانستان د څیړنې او ارزونې د ادارې د ”جگړې د میراثونو: عدالت، بیا پخلاینه او مخ ته پرې لارو“ تر سر لیک لاندې د څیړنیزو پروژو د یوې لړۍ لومړنی سند دی. په سیمه کې عملي کار چې د ۱۳۸۸ کال په پای کې په څلورو ولایتونو (کابل، بامیان، بدخشان او غزني) کې پیل شوی د ۱۳۹۰ کال تر پایه به دوام ومومي. دغه پروژې په افغانستان کې د انتقالي عدالت د ودې لپاره له هغو روانو هڅو څخه الهام اخلي. دغه سند هڅه کوي څو د جگړو میراثونو او د عدالت څخه تعبیر او د عدالت، او په ځایي ټولنو کې د افغانانو تر مینځ د سولې او بیا پخلاینې د غوښتنې په هکله د کیفیتي او ژورې پوهې د رامینځ ته کولو له لارې د بحثونو سره مرسته وکړي. د دې کار په تر سره کولو سره، سند غواړي چې د مخکینیو نه سپرل شوو نظریو لپاره، عدالت او بیا پخلاینې ته د لاس رسې لپاره د ځایي نوښتونو په ګډون، چاپیریال رامنځته کړي. په پای کې دغه سند هیله من دی چې داسې ستراتیژیکاني او میکانیزمونه مشخص کړي، چې ځایي ټولنو ته د پرمختګ لپاره لاره هواره کړي. د پروژې موخه دا ده څو دا ډاډمنه کړي چې پالیسي جوړونکي په افغانستان کې د سولې، بیا پخلاینې او انتقالي عدالت اړوند د بېلابېلو ټولنو له غوښتنو او لیوالتیا په هکله باخبره او پوره معلومات لري. همدارنګه غواړي له هغه بهیر سره مرسته وکړي چې عادي افغانان چې خلک دي او د افغانستان په جگړو کې ډیر زیات اغیزمن شوي دي، په راتلونکې حساب ورکونه او د بیا پخلاینې په فعالیتونو کې مهم فعالین دي.

^{۱۰} د لیکوال مصاحبه د انتقالي عدالت د نړیوال مرکز یو استازی سره. کابل د لړم ۳ کال ۱۳۸۸. په کلیدي پالیسي جوړونکو فعالینو کې نظر داسې وو چې پر عدالت او د قانون پر ځواکمنتیا باندې تمرکز، امنیت باندې ناوړه اغیزه کوي.

^{۱۱} مانی، د معافیت پای او په افغانستان کې د عدالت رامنځته کول.

^{۱۲} د دغه سند موخه دا نه دي چې د انتقالي عدالت روان ټول فعالیتونه وړاندې کړي او یا د زیات شمیر موسسو ستر، ژور او ارزښتناکه کړنې راسپړي. د دې پرځای مقصد یې دا دی چې کلیدي نوښتونه او پروسی روباڼه کړي.

^{۱۳} د افغانستان د اسلامي جمهوریت حکومت، د عمومي، ملي پخلاینه او ټیکو قانون. (رسمي جریده، ۹۶۵ ګڼه) د لیندۍ ۱۴ کال ۱۳۸۷ په دغه ویب پاڼه کې موندلای شئ. http://www.moj.gov.af/OGs/Officialgazette/Browse/Dari/OG_0965.htm

^{۱۴} د افغانستان د اسلامي جمهوریت حکومت، د سولې، پخلاینې او عدالت لپاره د عمل پلان (کابل د افغانستان حکومت کال ۱۳۸۴) کاپي د دغه ویب پاڼې څخه لاسته راوړای شئ. http://www.aihrc.org.af/actionplan_af.htm

۲. د پالیسي جوړولو چاپیریال

۲.۱ د معافیت استقرار

په ۱۳۸۰ کال کې د بن پریکړه لیک د هغه څه پیل یې څرگند کړ چې گڼ شمیر خلک هیله من وو چې د طالبانو له قوانینو او درواڼې جگړې څخه به د سولې په لور اوښتون وي. په داسې حال کې چې هڅه کیده چې د بن په کنفرانس کې حاضرې ډلو د مشرانو، چې ځینی یې د بشري حقونو څخه په سرغړونو کې ښکېل وو خو د دوی همکاري د یوې موافقې د ترلاسه کولو لپاره خورا مهمه گڼل کیده، د ناراضه کولو څخه ډډه وشي، نو د ملگرو ملتونو د منځگړیتوب پلې، د جنګی جرمونو او د بشري حقونو د تیريو سره د معاملي لپاره د ماخذونو د شاملولو په موخه ټولې هڅې را کمې کړې.^{۱۵} وروستی تړون هم د ملگرو ملتونو د سولې د منځگړیتوب د تړون د زیاتو معیاری برخې یې (د بي وسلې کولو او ملګي کولو د ژمنو په ګډون) په پام کې ون نیولې.^{۱۶} په پای کې هیڅ یوه داسې هڅه و نه شوه چې یا خو برسیره شوي لاملونه او یا هم پر میلیونونو افغان قربانیانو باندې د جګړې پایلې او بنسټیز لاملونه په نښه شي.

په حقیقت کې د بن تړون د جګړه مارو ډلو ترمنځ د سولې یو تړون نه ؤ، بلکې د طالبانو ضد د څلورو ټاکل شویو ډلو مشران وو چې ایتلافي ځواکونو ته چې د طالبانو رژیم یې ړنګ کړ، بنسټیزې ډلې گڼل کیدې.^{۱۷} د خبرو اترو پر مهال، د وسله والې جګړې یو لوری، طالبان او القاعده، که څه هم چې د جګړې یو مهم لوری ؤ خو د متحده ایالاتو له خوا تر بمباری لاندې راتلل، او تړون دوی یې له پامه غورځولي وو.

وروسته د بن د تړون د افغان لاسلیک کوونکو په ډله کې پر بشري حقونو د تیريو یو شمیر تورن کسان هم شامل شول پرته له دې چې عدالت ته ددوی د راښکلو لپاره د کومې مهمې ژمنې لپاره هڅه شوې وي.^{۱۸} وروسته بیا دا کار ددې لامل شو څو پیژندل شوي قومندانان په هیواد کې د خپل ځواک بنسټونه له سره جوړ کړي. ماني داسې استدلال کوي چې په هیواد د نا امنیو مهم لامل همدا وو چې قومندانانو وکولای شوی چې له شمالي ټلوالې سره په واک کې یوځای شي او د خپلو قومي، توکمیزو او تنظیمي گټو لپاره په معافیت سره عمل وکړي.^{۱۹} د انتقالې عدالت د پیل لپاره د بن په تړون کې یوازنی لار دا وه چې دغه تړون د بڅبنې د مادې څخه یې ډډه وکړه او د بشري حقونو یوه ملي ډله یې رامنځته کړه.^{۲۰} په همدې ډول یې هیواد د بشري حقونو په هکله د نړیوالو قانوني مکلفیتونو ته ژمن کړ.^{۲۱}

د ۱۳۸۱ کال د غبرگولي په میاشت کې په بیرني لویه جرگه کې ورته چال چلند معافیت یې نور هم ټینګ کړ. د ارزونې معیارونه له نوماندو څخه غواړي چې دوی هغه څرگندونې لاسلیک او سوگند یاد کړي چې دوی به ګناه خلک یې نه دي وژلي او یا هم د نشه یې توکو په لیرد او ترهګری کې ښکېل نه وو. له دې سره سره په دغه جرگه کې ډیر داسې پیژندل شوي کسان وو چې له دغو شرایطو څخه یې سرغړونه کړې وه او پرته له کوم خنډ څخه یې ګډون کړی ؤ.^{۲۲} په پای کې د بن تړون او بیرني لویې جرګې که څه هم لږ خو د ډېلو تر منځ د ځواک د شریکولو له لارې یې د دښمنۍ پر ختمولو او د تړون پر تضمین یې تمرکز درلود. د بهیر پر مهال، یوه موازي اړتیا څو اړین جوړښتي او سیسټمیک او سازماني بدلونونه پلې او مشخص کړي څو سوله ټینګه او جګړې ته د بیا راکرځیدو څخه مخنیوي باندې سترګې پټې شي.^{۲۳}

۲.۲ د انتقالې عدالت لپاره د عمل یو پلان او کلک غبرګون

افغانستان د سولې، بیا پخلاينې او عدالت لپاره د عمل یو ملي پلان (۱۳۸۴) او د بښنې، ملي بیا پخلاينې او ثبات قانون لري (۱۳۸۶). د عمل پلان چې ډیر تود بحث پرې شوی، د ۱۳۸۴ کال د لیندۍ په میاشت کې د کابینې له خوا کې په دقت سره تصویب شو او د وخت په سیاسي اجندا کې یې انتقالې عدالت

^{۱۵} د ملگرو ملتونو مسوده جوړونکو کونینډس وکړ چې داسې یو متن ورزیات کړي چې موقته اداره د جنګی جرمونو او همدارنګه د بشر پر ضد جرمونو لپاره عفو نه شته، خو دغه موضوع له پامه وغورځول شو. وکتل شوی، روبین، په افغانستان کې انتقالې عدالت او بشري حقونه، د نور معلوماتو لپاره.

^{۱۶} روبین، په افغانستان کې انتقالې عدالت او بشري حقونه، ۵۷۲.

^{۱۷} روبین، په افغانستان کې انتقالې عدالت او بشري حقونه، ۵۷۱.

^{۱۸} د معافیت پای او په افغانستان کې د عدالت رامنځته کول.

^{۱۹} د دې پر ځای بن پر ټولو پوځی ځواکونو باندې غږ وکړ چې د نوي ادارې تر قوماندې راشي او په ملی پوځی ځواکونو کې مدغم شي. د افغانستان د نوي پیل پروګرام چې د څو واړه خنډ څخه په کال ۱۳۸۲ کې په کار پیل وکړ، دا یې وغږه و نکره چې بشپړ بی وسلې کول به تر سره کړي. د نورو معلوماتو لپاره وګورئ ماني، د معافیت پای او په افغانستان کې د عدالت رامنځته کول.

^{۲۰} د انتقالې عدالت نړیوال مرکز په افغانستان انتقالې عدالت،

^{۲۱} افغانستان د ۱۳۲۸ کال د ژينو کنوانسیون یې تایید کړی او هغه ته ژمن دی. د نسل وژنې کنوانسیون په کال ۱۳۲۷ کې او همدارنګه په ۱۳۴۷ کال کې د بشر پر ضد جرمونو او د جنګی جرمونو محدودیت نه تطبیق کول، د حقونو د له منځه وړلو قانون، د ښځو په وړاندې د تبعیض د ټولو ډولونو د له منځه وړلو کنوانسیون کال ۱۳۵۷ کې، د نژادې تبعیض د ټولو ډولونو د له منځه وړلو کنوانسیون، کال ۱۳۴۳ کې په ۱۳۶۳ کال کې د شکنجې پر ضد او نور ټول انساني ضد کړنې، چلند او یا سازګانو کنوانسیون، د مدنی او سیاسي حقونو نړیوال میثاق، په ۱۳۵۴ کال کې او د ماشومانو د حقونو کنوانسیون یې لاسلیک کړیدی.

^{۲۲} روبین، په افغانستان کې انتقالې عدالت او بشري حقونه، ۴-۵۷۳.

^{۲۳} ماني، په افغانستان کې د معافیت پای ته رسیدل او د عدالت رامنځته کول، ۲.

ورزیات کر. ۲۴ په پلان کې دافغانستان د بشري حقونو د خپلواک کمیسیون د "عدالت لپاره غږ" (۱۳۸۴) د رپوټ وړاندیزونه هم شامل شول. دغه سند د یو مهم سند په توګه په افغاني ټولنه کې په پراخه کچه د عدالت غوښتنه او په ټول هیواد کې د بشري حقونو د تیریدو د کچې غوښتنه کوي. ۲۵ د عمل پلان پنځه مهم فعالیتونه یې په لاندې ډول طرح کړي: سمبولیک تدبیرونه، بنسټیز سمون، حقیقت موندنه، بیا پخلاینه او احتسابي تدبیرونه. همدارنګه د عمل پلان په مطلقه توګه یې بښنه رد کړې او وایې چې نه د اسلام دین او نه هم نړیوال قانون د بشر پر وړاندې د جرمونو په ګډون د جرمونو لپاره عمومي عفو نه ده منلې. ولسمشر کرزي په رسمی ډول دغه پلان یې د ۱۳۸۵ کال د حوت په ۲۱ نیټه، چې د بشري حقونو د نړیوالې ورځ سره سمون لري، په رسمی ډول پیل کړ. د عمل د پلان د پیل یو کلن ځنډ د دې ښکارندوی دی چې د نوموړي پلان په وړاندې د حکومت په دننه کې د پام وړ مخالفت شته. یو تن بهرني ځواب ویونکي چې د پلان په ترتیبولو کې یې ګډون درلود، څرګنده کړه چې په ځانګړی ډول دا د کرزي په باوري مشاورینو کې ډیر پیاوړی ؤ. په همدې ډول د عمل پلان په دواړو، د افغانستان په تړون لیک ۳ ۱۳۸۵ کال او د افغانستان په ملي پرمختیایي ستراتیژۍ ۲۷ ۱۳۸۷ کال کې د معیارونو په توګه شامل شوی دی.

”زما په آند، عمومي بښنه په هیواد کې د ټیونو د رغولو یوه لاره ده. خو که چیرې حساب ورکونه نه وي نو دا ټیونه به هیڅکله هم ونه رغیږي... که چیرې دا د معافیت څخه د ملاتړ او د ظلم او بی رحمۍ د تر سره کولو په معنا وي.“

کای آیده په افغانستان کې د ملګرو ملتونو د عمومي سر منشي ځانګړی استازی (۱۳۸۷-۱۳۸۹) په افغانستان کې د خپل آخری وینا پر مهال.

د عمل په پلان کې د بیان شوو فعالیتونو د تر سره کولو لپاره یو لوړ زمانی چوکاټ په پام کې نیول شوی ؤ، چې د ۱۳۸۸ کال د کب په میاشت کې پای ته ورسید. وروسته بیا ولسمشر کرزي د افغانستان د بشري حقونو د خپلواک کمیسیون او مدني ټولني له خوا د نوموړي زماني چوکاټ د غځولو غوښتنه یې په مکرر ډول، رد کړه. ۲۸ تر دې مهاله یواځنی فعالیت چې تر سره شوي دي، هغه د قربانیانو د ورځې نوبت او په لوړو پستونو کې د ټاکنې لپاره د ولسمشر د ځانګړی مشورتي بورډ (چې په دریم او څلورم برخو کې به پرې په مفصله توګه بحث وشي) را مینځ ته کول دي. مرکو وښودله چې ددې پلانيه د پلي کولو په مسوولو وزارتونو ۲۹ کې او همدارنګه د نړیوالې ډیپلوماتیکې ټولني د ځینو غړو په مینځ کې د عمل د پلان په هکله پوهاوی ډیر کمزوری دی. په داسې حال کې چې د افغانستان په ملي پراختیایي ستراتیژۍ کې د پلان د پلي کولو لپاره د عدليې وزارت پر مسولیت باندې بیا ټینګار شوی دی. ۳۰ د عدلي سکتور دولتي چارواکو په ډاګه کړه چې دوی د پلان له شتون څخه ناخبره دي.

د افغان حکومت زړه نازره چلند د دې لامل شو چې د یوې نړیوالې نادولتي موسسې مشر ته چې د عمل د پلان په اړه یې تبصره کړې وه او هغه یې یواځې ”څو کلمي“ کتلې وې، ترفیع ورکړه. د انتقالي عدالت د نړیوال مرکز یو استازی چې د پلان په جوړولو کې یې ګډون درلود وویل:

مونږ ته دوکه راکړل شوه؛ ۳۱ سره له دې هم زیات شمیر نړیوال او کورني ځواب ویونکي تر اوسه په دې نظر دي چې دغه پلان د انتقالي عدالت د ملاتړ لپاره د نړیوالې او مدني ټولني لپاره یو کاري چوکاټ دی. لکه څرنګه چې د یوناما د بشري حقونو د ځانګړي یوه کارکوونکي داسې څرګنده کړه:

”دا چې کوم بل سند او یا سیاسي ژمنه به د حکومت له خوا توشیح شي یقیني نه ده. مور تمه نلرو چې د یو بل شي په هکله ژمنه ووینو؛ د عمل پلان یواځینی سند دی چې مور یې په لاس کې لرو.“ سر بېره پر دې د انتقالي عدالت د نړیوال مرکز یو بل استازی وویل: ”تر هغه مهاله چې فعالیتونه پلي نه شي، خو بیا هم د عمل پلان پراخې او مناسب دي.“ ۳۲ نوموړي په ډاګه کړه چې څرنګه چې د عمل پلان د افغانستان د ملي پراختیایي ستراتیژۍ یوه برخه ده، نو کیدای شي دا هم ورته زمانی چوکاټ ولري. په حقیقت کې داسې ښکاري چې دملګرو ملتونو د امنیت شورا په قصدي ډول په خپله د ۱۳۸۸ کال د کب د میاشتي په اعلامیه کې پر افغان حکومت یې غږ وکړ څو د ”افغانستان له تړون لیک سره سم د سولې، عدالت او بیا پخلاينې لپاره د عمل د پلان د بشپړي پلي کیدني تضمین وکړي.“ ۳۳

د ۱۳۸۵ کال د لیندې په ۲۶ نیټه، یعنی د عمل پلان د پلي کولو څخه اووه ورځې وروسته، د بشري حقونو د څار سازمان د ۱۳۸۴ کال په وینو ککر

۲۴ د لیکوال مصاحبه، د نړیوالې ټولني استازی، کابل د لیندې ۶ کال ۱۳۸۸

۲۵ د افغانستان د بشري حقونو خپلواک کمیسیون؛ د عدالت لپاره غږ؛

۲۶ د افغانستان تړون، (د بریالیتوبونو په نوم: ۱۳۸۵ کال د افغانستان په اړه د لندن کنفرانس د سلواغې ۱۲-۱۳ کال ۱۳۸۷

۲۷ د افغانستان د اسلامی جمهوریت حکومت، د افغانستان د ملي پراختیا ستراتیژۍ کابل د افغانستان حکومت کال ۱۳۸۷.

۲۸ د انتقالي عدالت د همغږۍ د ډلې په غونډه کې بحث وري کال ۱۳۸۷

۲۹ په اووه وزارتونو کې د اړیکې کسان وټاکل شو(عدلیه، کورنیو چارو، دفاع، اطلاعات او فرهنگ، د کور او ښارونو د پراختیا او د ښځو د چارو وزارتونه) چې د کورنو د پلي کولو مشري وکړي. دوي ټول د خپلو وزارتونو له خوا تشخیص او په کال ۱۳۸۶ د زمري په میاشت کې ګمارل شويدي.

۳۰ د افغانستان د اسلامی جمهوریت حکومت، دوهمه ستنه، ښه حکومتداری، عدالت او د قانون ځواکمنتیا، د افغانستان د ملي پراختیا ستراتیژۍ.

۳۱ د لیکوال مصاحبه، د نړیوالې ټولني استازی، کابل د لیندې ۶ کال ۱۳۸۸

۳۲ د لیکوال مصاحبه، د نړیوالې ټولني استازی، کابل د لیندې ۱ کال ۱۳۸۸

۳۳ د ملګرو ملتونو د امنیت شورا د ۱۸۶۸ پریکړه لیک ۳۰ پاراګراف د وري ۳ کال ۱۳۸۸

لاسونو تر سر لیک لاندې رپوټ کې د لومړي ځل لپاره د بشري حقونو څخه د سرغړونکو نومونه خپار کړل.^{۳۴} له دې پېښو سره په غبرگون کې د ۱۳۸۵ کال د مرغومي په مياشت کې د افغانستان ولسي جرگې او وروسته د مشرانو جرگې د ملي ثبات او بيل پخلاينې پریکړه لیک يې تصویب کړ. قانون "ټولو سیاسي څانگو او مخالفو ډلو ته چې د لنډ مهاله حکومت تر جوړیدو څخه وړاندې په جگړه کې ښکېل وو"، د عمومي بښنې اعلام وکړ. د دغه قانون د تصویب پر مهال، د افغانستان د علماو د شورا لور پورو غړو یاد شوي قانون وغند او زیاته یې کړه چې د اسلامي قانون پر بنسټ یواځې د جرمونو قربانیان کولای شي مجرمان وپېښي نه دولت.^{۳۵}

ولسمشر کرزي نوموړی قانون وکوت تر څو د جنگي قربانیانو انفرادي حقونه تشخیص او تایید شي، د دې جوگه شي چې عدالت و غواړي او د هغو کسانو پر ضد چې پر جنگي جرمونو تورن دي شکایتونه درج کړي. بیا کتل شوي قانون (چې په عام ډول د عفوي د قانون په نوم پېژندل کیده) له محکمې څخه وړاندې پر یوه وگړي د تور د واردولو لپاره کوم چې ښایي قربانیانو او تورن ته بالقوه ځواک ورکړي. په دې توگه د قرباني له خوا د شکایت د نه شتون په صورت کې افغان چارواکي نه شي کولای په جنگي جرمونو تورن کسان په خپل سر تر عدلي تعقیب لاندې ونیسي او حکومت ته دا اجازه ورکړي چې د مجرمانو د عدلي تعقیب او پلټنې لورې ته بدلون ورکړي. سر بېره پر دې په نورو هیوادونو کې کله چې عمومي عفو اعلانېږي، د ساري په ډول په جنوبي افریقا کې، د بشري حقونو له سرغړونکو څخه وغوښتل شول چې د حساب ورکونې سره مرسته وکړي او په سیاسي هڅول شویو جرمونو کې د خپل گډون په هکله معلومات په ډاگه کړي. دغه قانون د بشري حقونو څخه د جدي تیریدو د حساب ورکونې په برخه کې د افغانستان نړیوال قانوني مکلفیتونه نقضوي. مهمه دا ده کله چې افغانستان د ۱۳۸۱ کال د سلواغې په میاشت کې د روم لوزنامه یې تایید کړ، نو دا دنده یې په غاړه واخیستله چې د نړیوالو جرمونو مسؤل کسانو په هکله دې عدلي اقدامات عملي کړي.^{۳۶} همدارنگه لکه څرنگه چې د عمل په پلان کې راغلي دي، دا د ولسمشر کرزي له هغو ژمنو سره چې باید عدالت ولټوي او د معافیت پر وړاندې مبارزه وکړي، په ټکر کې دی. په حقیقت کې دا لا تر اوسه هم ورښانه ده چې آیا ولسمشر کرزي دغه قانون یې توشیح کړی دی. په ۱۳۸۷ کال کې دیوید ویسنر وویل چې ولسمشر کرزي دغه قانون د ۱۳۸۵ کال د کب په میاشت کې لاسلیک کړ.^{۳۷} که څه هم چې په ۱۳۸۸ کال کې د ملگرو ملتونو د نړیوالې دوره یې بیا کتنې پر مهال، د افغانستان استازي د عفوي د قانون د حقوقي وضعیت په اړه و پوښتل شول، دوی داسې ځواب ورکړ چې: "که څه هم چې ملي شورا د ملي پخلاينې دغه قانون یې تصویب کړی، خو ولسمشر کرزي هغه لا تر اوسه نه دی لاسلیک کړی."^{۳۸} په حقیقت کې دا د پام وړ ځواب نه و. د اساسي قانون پر بنسټ، د یو قانون د تصویب لپاره د ولسمشر کرزي لاسلیک ته اړتیا نشته. د دې پر ځای، که چېرې ولسمشر د ملي شورا له خوا د کوم تصویب شوي سند سره موافق نه وي، نو دی کولای شي هغه سند په ۱۵ ورځو کې بېرته ولسي جرگې ته واستوي. کله چې د عفوي د قانون لومړنی مسوده ولسمشر کرزي ته ورسیده، د پارلمان د حقوقي سرچینو د وینا پر بنسټ، کرزي په دغه مسوده کې د پام وړ بدلونونه راوستل، چې وروسته دغه مسوده د دواړو خونو (ولسي جرگې او مشرانو جرگې) له خوا تایید شوه. کله چې قانون بیا ولسمشر ته واستول شي، نو دا د ۱۵ ورځو په دننه کې د یو توشیح شوي قانون حیثیت لري، پرته له دې چې دغه قانون لاسلیک کړي او که نه.^{۳۹} په نړیوالې دوره یې بیا کتنه کې د کرزي پر لاسلیک باندې تمرکز ښایي د هغه د قانونیتوب له مسألې څخه د سترگې پټولو یوه هڅه وه.

د ۱۳۸۹ کال د پیل او د قانون له تاییدولو څخه کابو درې کاله وروسته د عفوي قانون نړیوال پام ځان ته را واړوه. د ۱۳۸۸ کال د لیندۍ په میاشت کې^{۴۰} په رسمی جریده کې (۹۶۵گڼه)، د عمومي عفوي، ملي پخلاينې او ثبات د قانون تر خپریدو، ځینې وگړي د دغه قانون د حقوقي وضعیت په اړه د اډمن نه وو. مخکې له دې چې دغه قانون په رسمي جریده کې خپور شي، د یوې ناحیې قاضی په خپله مرکه کې یې داسې وویل:

مور تر اوسه نه پوهېږو چې آیا دغه قانون توشیح شوي او که نه.... کله چې قوانین په پارلمان کې تصویب شي نو د سترې محکمې او عدلیې وزارت له خوا په رسمي جریده کې خپریږي. مور تر اوسه د دوی له خوا داسې کوم قانون نه دی تر لاسه کړی.

کله چې قانون په رسمي جریده کې خپور شو، نو د قانون د حقوقي وضعیت په اړه شک هم لیري شو. که څه هم د قانون ناڅاپي خپریدل د افغانستان د مدني ټولني او یو زیات شمیر نړیوالو نادرولتی موسسو لکه د عفوي نړیوال سازمان، د انتقالي عدالت نړیوال مرکز، د بشري حقونو دڅار سازمان له خوا یې د عفوي د قانون پر وړاندې ویناوي یې وهڅولې. سر بېره پر دې، د هغه وخت د ملگرو ملتونو د عمومي منشي ځانگړي استازي کای آیده په افغانستان کې

^{۳۴} د بشري حقونو د څار سازمان په وینو ککړ لاسونه؛ د کابل او افغانستان تېر ناخوالی او د معافیت مشروعیت؛ (کابل د بشري حقونو د څار سازمان، ۱۳۸۴)

^{۳۵} د لیکوال مصاحبه، د متحده ایالاتو د سولې د انستیتیوت د استازې سره، کابل د لیندۍ ۱۳ کال ۱۳۸۸

^{۳۶} د نړیوال جنایې محکمې د روم اساسنامه: نړیوال جنایې محکمې په خپل قضایې صلاحیت کې دوه محدودیتونه لري. لومړی دا چې دوي پر داخلي محکو باندې صلاحیت نلري مگر دا چې دغه کورنی محکمې وښیې چې دوي د دغه قضیې د څیړلو توان نلري، او دوهم دا چې دوي یوازې د هغو قضیو څیړنه کوي کوم چې په هغه هیواد کې د اساسنامې د تایید څخه وروسته واقع شوي.

^{۳۷} دیوید ویسنر، ؛ آیا په افغانستان کې د انتقالي عدالت لپاره مناسب وخت دی؟ (مید فور د ام ای: د فلچر ښوونځی، ال نخله، تقنن پوهنتون ۱۳۸۷) ۵ او د لیکوال مصاحبه د نادر نادری سره د افغانستان د بشري حقونو د کمیسیون ویاند. کابل، لړم ۲۷ کال ۱۳۸۸.

^{۳۸} د ملگرو ملتونو عمومي اسامبله د نړیوالې دوره یې بیا کتنې ۵ غونډه کې د بشري حقونو د شورا کارې ډله، ژینو، د غویی ۱۴ تر ۲۵ کال ۱۳۸۸. ملی راپور د ۱۵ پاراگراف (الف) د بشري حقونو د شورا ضمیمه، ۴۳ پاراگراف پر بنسټ وړاندې شويدي.

^{۳۹} د افغانستان اسلامي جمهوریت، د افغانستان اساسي قانون. (کابل: د افغانستان حکومت، ۱۳۸۳)

^{۴۰} د ځانگړي استازي کای آیده وینا، د ښځو لپاره قانون، کابل د حوت ۱۴ کال ۱۳۸۸

په خپله وروستی وینا کې د عفوی د قانون په اړه یې خپله اندېښنه داسې څرگنده کړه:

دوه میاشتې مخکې مور ټول خبر شوو چې د عفوی یو قانون په رسمي جریده کې خپور شوی چې تر یو کال زیات د عامه خلکو له نظره پټ ساتل شوی ؤ. دغه بهیر په خپله د جدي اندېښنو د راپیدا کېدو دلیل دی. او همدارنگه د هغه منځ پانگه هم. زما په اند، عمومي بښنه د یوه هیواد د ټپونو د رغولو یوه لار ده. خو دا ټپونه به هیڅکله هم روغ نشي که چیرې حساب ورکونه نه وي... او که چیرې دا د جزا څخه د معافیت او یا د تر سره شوو ظلمونو د مجاز کتلو په مانا وي...^{۴۱}

د مدني ټولني گڼ شمیرساز مانو (نړیوال او داخلي) د "سولې او بیا پيوستون د ملي پروگرام" د اعلانیدو په میاشت کې د نوموړي قانون د خپریدو د وخت په هکله یې پوښتنې طرح کړې. ^{۴۲} مهمه دا ده چې د دریمې برخې په دویم بند کې د حکومت په واسطه د عدلي تعقیب څخه معافیت نور هم غځوي:

هغه وسله واله کسان چې د افغانستان د حکومت پر خلاف دي، د دغه قانون تر تصویب وروسته، که چیرې دوی له مخالفت څخه لاس واخلي، د ملي پخلاينې له بهیر سره یوځای شي، د افغانستان اساسي قانون او د افغانستان د اسلامي جمهوریت د نورو قوانینو درناوی وکړي، دوی به د دغه قانون له ټولو بښگڼو څخه برخمن شي.

د نوموړي قانون پر وخت خپریدل د بشري حقونو ځینې فعالین یې وهڅول چې څرگنده کړي چې دا مصالحي ته د طالبانو د هڅولو په موخه طرح شوی دی. که څه هم د ولسمشر ویاند وحید عمر وویل چې د قانون د نشر او د ملي پخلاينې د پلان تر منځ کومه اړیکه نشته. ^{۴۳} د دې قانون د خپرولو تر شا مقصد د په پام کې نیولو پرته، کیدای شي دغه قانون په دې موخه وکارول شي څو طالبانوته دا څرگنده کړي چې که دوی خپلې وسلې پر ځمکه کېږدي، نو دوی به تر عدلي تعقیب لاندې رانشي. دا ارزښتناکه نه ده چې په پورته ذکر شوي بند کې د بښني د قانون لپاره کوم زماني چوکاټ نه دی ذکر شوی. د تیوري له پلوه، دا په دې مانا دی چې عمومي بښنه د یوه نا څرگند وخت لپاره ده.

د عمومي بښني قانون له وړاندې نه یې زیات سیاسي ارزښت درلود، چې د بشري حقونو سرغړونکو ته په حکومت کې د خپل واک د ساتلو لپاره یوه روښانه نښه وه. نوموړي قانون د انتقالي عدالت پلي کیدل یې نور هم پیچلی کړ، لکه څرنگه چې په نړیواله دوره یې بیا کتنه کې څرگنده شوي، "قانون د ځینو غلط فهمیو لامل شو چې له امله یې دغه پروژې (د عمل پلان) په ۱۳۸۷ کال کې پلي نشوه. لکه چې د یوې نړیوالې موسسې یوه استازې څرگنده کړه: د کاغذ دغه ټوټه یوه ستونزه ده. د بښني د قانون پر ننگونو بر لاسي کیدنه په نورو هیوادونو کې لیدل شوې ده. په دغه قانون کې بدلون اړین دی او یا هم باید قانون باطل اعلان شي." ^{۴۴}

۳,۲ ملي بیاپيوستون

د عمومي بښني قانون په بالقوه ډول د طالبانو پر بیا پيوستون او بیا پخلاينې، د حکومت وروستي ټینگار ته یې یو قانوني بنسټ برابر کړ. ولسمشر کرزي د ۱۳۸۹ کال د مرغومي په میاشت کې د لندن په کنفرانس کې "د ملي مصالحي او بیا پخلاينې د یوه نوې اغیزمن، روڼ او پایښونکي پروگرام" څخه یې پرده پورته کړه چې په کې هغو طالبو بلواگرو ته چې له جگړې لاس اخلي د کار، روزنې، تقاعد او ځمکې وړاندیز شوی دی. ^{۴۵} د لندن په کنفرانس کې د حکومت چارواکو وویل چې دوی به له دغه پلان څخه ملاتړ وکړي. د ۱۳۸۸ کال د غبرگولي د میاشتې ۱۱-۱۳ نېټې پورې د سولې جرگه په پام کې نیول شوي چې لنډه موده وروسته تر دې به د کابل کنفرانس هم په لاره واچول شي. ^{۴۶} دغه پروگرام به د انتقالي عدالت لپاره څه پایلې ولري؟ اوس مهال داسې ښکاري چې پر عدالت به سترگې پټې شي او په همدې ډول په افغانستان کې د بښني د خطرناک میراث په تایید کې پاتې راغلی.

دغه پروگرام به هغه طالبانو ته چې د جنګي جرمونو تر سره کونکي دي دا امکان ورکړي چې خپلو ټولنو ته، پرته له دې چې د هغوی د حساب ورکونې لپاره هڅه وشي او یا د قانون پر واکمنۍ د هغې د اغیزو د په پام کې نیولو پرته بیرته راستانه شي. د ۱۳۸۸ کال د وری په میاشت کې د جرمنو نړیوالې محکمې اعلان وکړ چې د ۱۳۸۲ کال راهیسې په افغانستان کې د طالبانو او نړیوالو ځواکونو له خوا د تر سره شوو جنایې تیريو کچه، د پوښتنې او گروپونې وړ ده. ^{۴۷} دغه پروگرام وروسته د بشري حقونو په فعالینو کې دا ډار پیدا کړ چې د بلواگرو سره د معاملي او د یوې چټکې سولې لپاره حکومت به د قربانیانو حقونه له پامه وغورځوي. که څه هم کیدای شي دغه مسله اوسنی تاوتریخوالی پای ته ورسوي، خو د افغانستان پر تلپاتې سوله به څه اغیزه ولري؟ لکه چې د افغانستان د څارنې او د افغانستان د مدني ټولني یو افغان استازي داسې استدلال وکړ:

^{۴۱} د لندن د کنفرانس اعلامیه ۱۳۸۸

^{۴۲} جان بون، افغانستان په آرامی سره د طالبانو د عفوی قانون پلي کوي، گارډین د حوت ۲۲ کال ۱۳۸۸

^{۴۳} ملي راپور؛ نړیوال دوره یې بیا کتنه؛ ۴۳ پاراګراف

^{۴۴} د لندن د کنفرانس اعلامیه

^{۴۵} د لندن د کنفرانس اعلامیه

^{۴۶} جیمز رینل، نړیوال جنایې محکمه په افغانستان کې د جنګي جرمونو څیړنه کوي. د ملګرو ملتونو مطبعه (نیویارک کال ۱۳۸۸ د وری ۱۹).

مور ته لازمه ده چې له خلکو څخه و پوښتو چې دوی ولې جر مونه تر سره کړي. پرته له دې به د دوی بیا پیوستون به ثبات، انتقالي عدالت او یا بل هر عمل ته هیڅ گټه و نه رسوي. که چیرې مور له طالبانو سره بیا پخلاینه کوو، مور اړ یو چې دوی د انتقالي عدالت د میکانیزمونو په واسطه تصفیه کړو.

سر بیرې پردې دغه بهیر به پر هغو غیر طالبو جنګي جنايتکارانو چې له وړاندې نه د حساب ورکونې لپاره مسوول گڼل شوي څه اغیزه درلودلای شي؟

په افغانستان کې بیا پخلل اینې ته پر رسېدو د دې پروگرام له ټینګار سره سره، یو کس باید دا پوښتنه وکړي چې آیا دغه ډول پالیسي د بیا پخلاينې لامل کېدای شي. اکثرًا بیا پخلاينه، د دوه اړخیز باور پر بنسټ د نوو اړیکو درامینځ ته کولو په موخه د پخوانیو د بنمنانو د سلوک او چال چلند د بدلون په توګه پیژندل کېږي.^{۴۷} د همدې تعبیر پر بنسټ عدالت د واقعي بیا پخلاينې بنسټیز اړخ جوړوي. بیا پخلاينه یو داسې بهیر دی چې کیدای شي څو لسیزې دوام وکړي. لیدریچ دغه بهیر یې د یوه ګډ او له یو بله سره تړلي فضا په توګه بیان کړی چې د څلورو ټولنیزو ځواکونو لکه "حقیقت، بښنه، عدالت او سولې"^{۴۸}، په واسطه نیول شوی دی. آیا بښنه له حقیقت او عدالت پرته به د بیا پخلاينې او تلپاتې سولې لامل شي؟

له دې کبله، اوسنی کړنلار د جګړې د حل د ستراتیژۍ د یوې برخې په توګه ښه تشریح کېږي. کیدای شي دا د سولې او بیا پخلاينې لپاره د شرایطو د رامنځته کولو لپاره د پیل یو ښه ټکی وي، خو دغه انګیرنه چې دا پخپله به بیا پخلاينه رامنځته کړي، په دې مانا ده چې هغه اوږد مهاله پالیسيګانې کوم چې د ټولنو تر مینځ د دوه اړخیز اعتماد او د نوو باورونو او پوهاوي د رامنځته کولو په موخه کارول شوي، به رد کړي. ښایې د جګړې د حل دروانې ستراتیژۍ د یوې برخې په توګه د اوسني پروگرام بیا ذهني کول به د دې پالیسي د موخو په هکله یو روڼ انځور را مینځ ته کړي.

د دې لپاره چې دغه پالیسي د یوې با ثباته سولې لپاره شرایط رامنځته کړي، نو لازمه ده چې د افغانستان د خلکو له نظره مشروعیت ولري. سر بیرې پر دې هغه تمې چې ددې موخو ته د بر لاسي کیدو لپاره اړینې دي باید تنظیم شي. د افغانستان د څیړني او ارزونې د ادارې د انتقالي عدالت په هکله د څیړني یوه موخه دا ده چې د خلکو احساس په ځانګړې توګه ددې پروگرام او په افغانستان کې د بیا پیوستون او بیا پخلاينې د ټولیزو مسألو په هکله راوسپړي.

۳ فعالین

کوم فعالین چې د انتقالي عدالت د اجندا غځېدلو ته لېواله دي له فشار څخه ډک په یوه چاپیریال کې کار کوي. د ۱۳۸۵ کال راهیسې نوره امنیتي وضعیت انتقالي عدالت او د عمل پلان یې له اجندا څخه بیل کړی چې دا کار له عدالت څخه وړاندې د سولې د استدلال لامل شوی. د بن د تړون له لاسلیکیدو کابو نه کاله وروسته، د بشري حقونو د سترو تیريو تر سره کونکي لا هم په حکومتي جوړښتونو کې د واک خاوندان دي. د ملیشه ډلو بې وسلې کول بشپړ او بسیا نه وو، او داسې یو چاپیریال یې رامنځته کړ په کوم کې چې قربانیان په کې خپل ځان خوندي نه احساسوي او نه شي کولای چې تیري کونکو ته ننگونه وکړي.^{۴۹}

ځینې خلک په رسمي قضایي نظام کې د بښني او د باور د نه شتون او د اوږده قانوني بهیر په هکله ناهیلې تر یوه حده د بلاګرۍ له زیاتیدو سره مرسته کوي. په رښتیا سره هم ځینې افغانان د هیواد په سهیلې ناامنو سیمو کې د انصاف د ژر تر لاسه کولو په موخه طالبانو ته مراجعه کوي.^{۵۰} رټینګ استدلال کوي کله چې د امریکا تر مشرۍ لاندې ایتلافي ځواکونو هغه جنګسالارانو او قومندانانو ته، کوم چې د ۱۳۶۹ کال په نیمایي کې د دوی د ظلم له امله، د زیاتو افغانانو له نظره طالبان یو ښه بديل و، دا امکان په لاس ورکړ چې بیا ځواک تر لاسه کړي، نو ځکه د ۱۳۸۱ کال څخه وروسته په عمومي ډول بلاګري مخ په پیاوړي کیدو شوه.^{۵۱} سر بیرې پر دې کله چې د بشري حقونو په اړه چال چلند تر یوې کچې یې وده ومونده، نو داسې نه ښکاري چې د اوسنیو او پخوانیو تیريو تر منځ اړیکه په قطعي توګه تایید شوې وي او د پخوانیو تیريو سره د معاملي لپاره په تګلار کې کوم موازي بدلون نه دی تر سترگو شوي. دا هغه چاپیریال دی په کوم کې چې دري واړه فعالین، د افغانستان حکومت، نړیواله او افغان مدني ټولنه کار کوي.

۱،۳ د افغانستان حکومت (GOA)

د نړیوالو بشري حقونو د لوزنامو له تصویب سره حکومتونه اړ دي چې دنوموړو لوزنامو له دندو او مکلفیتونو سره سم یو لړ کورني اقدامات تر سره کړي. افغان حکومت یو شمیر اړوندې لوزنامې یې تصویب کړې دي (۲۱ فوټ نوبټ وګورئ) او په دې توګه باید په افغانستان کې د انتقالي عدالت د پلي کولو

^{۴۷} دانیل بارخټل او کیما بښنګ، د پیل او پروسې په ډول د پخلاينې طبیعت، د جګړې د حل څخه بیا تر پخلاينې پورې. د اکسفورډ پوهنتون مطبوعه کال ۲۰۱۱-۳۸.

^{۴۸} جان پاول لیدریچ، مدني ټولنه او پخلاينه؛ نا آرامه سوله، د نړیوال جګړې د کنترول لپاره ننگونې. (واشنگټن ډی سی، د متحده ایالاتو د سولې انستیتیوت).

^{۴۹} ویسنر، آیا په افغانستان د انتقالي عدالت لپاره ښه وخت دی؟ ۶.

^{۵۰} فرنک لوبیدخ وګورئ؛ په افغانستان کې عدالت او د یاغیتوب سره مبارزه: یوه ورکه اړیکه؛ آر یو اس آی ژورنال ۱۵۴ اول نمبر (۱۳۸۸) د حوت میاشت (و د انتقالي عدالت نړیوال مرکز د نړیوال دوره یې بیا کتنې لپاره د ملګرو ملتونو د بشري حقونو د ۱۵ ناستې ته د افغانستان د حکومت وړاندیزونه/غوښتنې، می ۱۵-۱۴، (د انتقالي عدالت نړیوال مرکز: د لینډی ۱۴ کال (۱۳۸۷) او د قومونو د اړیکې دفتر؛ درې کاله وروسته؛ د اروزګان ولایت ټولنیز سیاسي شننه؛ ۱۳۸۵ - ۱۳۸۸ (کابل: ټی ایل او وری ۲۹ ۱۳۸۸ کال)

^{۵۱} توماس رټینګ؛ بل اړخ، د افغان یاغیتوب بعدونه؛ لاملونه، فعالین او کړنلاري په اړه خبرې؛ (کابل: د افغانستان د شنونکو شبکه، چنګاښ ۱۳۸۸ کال)

لومړني مسوولیتونه پر غاړه واخلي. په داسې حال کې چې د حساب ورکونې او د معافیت سره د مبارزې لپاره یو اخیښتی لیاواله بله په پارلمان کې د دریمې لارې تر نامه لاندې د شکرپه بارکزی تر مشرۍ لاندې یوه وره بله ده. دا بله د نړیوالو کنفرانسونو، افغانی او نړیوالو رسنیو له لارې خلک هڅوي څو خپل حقونه وغواړي، خو د دوی غږ د گڼ شمیر مخالفینو په منځ کې ډیر کمزوری دی.^{۵۲}

د ۱۳۸۸ کال د ولسمشریزو ټاکنو پر مهال له رمضان بشردوست څخه پرته، په ولسمشریزو نوماندانو کې هیڅ یو وتلی نوماند هم د پخوانیو تیریو د حساب ورکونې د مسلي په اړوند یې لفظي خبرې ونه کړې.^{۵۳} د عمل د پلان د تصویب او پیل سره سره، داسې ښکاري چې ولسمشر کرزی هم د تیرو مسالو د په نښه کولو په برخه کې لیاواله نه ښکاري. په دې وروستیو کې هغه په خپل حکومت کې د جنګي جنايتکارانو د شتون په هکله نیوکه یې یوه "تیره شوې موضوع او د افغانستان د دښمنانو" دسیسه" بلله.^{۵۴} لکه څرنګه چې د افغانستان د څار او د افغانی مدني ټولني یوه استازي وویل:

مور اوس هغه ولسمشر نه لرو چې دوه کاله پخوا مو درلود. کرزي په ۱۳۸۵ کال کې د بشري حقونو د نړیوالې ورځې پر مهال ژرل. وروسته په ۱۳۸۶ کال کې یې وویل چې انتقالي عدالت د بیا پخلاینې لپاره زیان اړونکی دی او سړ کال یې وویل چې دا یو بهرنی بهیر دی.

دا ښایي حیرانوونکې نه وي: چې په حکومت کې د بشري حقونو د پخوانیو تیري کونکو قومندانانو شتون او د پارلماني نوماندو^{۵۵} په ارزونه کې کمزورتیا، د دې لامل شوه چې یو زیات شمیر هغه کسان د بشري حقونو د یو نه څرګند ریکارډ په درلودلو سره د افغانستان په سیاسي نڅه گانو کې گډ شي. د نیل کریټز په وینا، هغه پالیسي گانې چې په قدرت کې د ځینو ټاکلو کسانو د گوښه کولو یا محرومولو څخه ملاتړ کوي دایې تایید کړې، چې که څه هم چې دا شوني نه ده چې ټول کسان تر عدلي تعقیب لاندې راشي، "کوم باور کولای شي د کډولو د بېرته راستنیدو لامل شي په داسې حال کې چې دوی ویني چې برحاله ښاروال د قومي پاکولو په کمپاین کې د دوی د کورونو په سوځولو کې مرسته کوي؟"^{۵۶} د ارزولو یو هر اړخیز بهیر کولای شي ټولني ته دا احساس ورکړي چې عدالت او حساب ورکونه پیل شوي او کولای شي پر ادارو ستر باور رامنځته کړي. دا کولای شي قربانیانو ته دا پوهه ورکړي چې هغه کسان چې د دوی د ځورونې مسول دي، اجازه به ونلري چې په اغیزمنو پستونو کې پاتې شي^{۵۷}. له دغه پستونو څخه د ځینو کسانو په گوښه کولو کې کمزورتیا په افغانستان کې یې سیاسي چاپیریال اغیزمن کړی لکه څرنګه چې د عمومي بښنې د قانون د تصویب پر مهال ولیدل شو.

د ۱۳۸۸ کال د ولسمشریزو او د ولایتي شورا گانو د ټاکنو پر مهال د بشري حقونو زیات شمیر فعالینو د ارزونې بهیر یې پر بشري حقونو د تیریو د شکمنو نوماندو د نه لیرې کولو له کبله تر نیوکو لاندې ونيو^{۵۸}. د ټاکنو د شکایتونو کمیسیون (ECC) ته دا صلاحیت ورکړل شوی و څو د رای پانو څخه د هغو نوماندو چې د ټاکنو د قانون له شرایطو سره برابر نه دي د لیرې کیدو د تضمین په ګډون سرغړونې اصلاح او دهغي په وړاندې اقدام وکړي.^{۵۹} د تیرو ټاکنو په پرتله چې کابو ۵۷۰ سلنه وګرې له رای پانو څخه حذف شول، د متحده ایالاتو د سولې د انستیتیوت یوه استازي په سمدستي توګه وویل چې د ارزونې په بهیر کې څه نا څه بریا تر سترګو کیده. په داسې حال کې چې زیات شمیر نړیوالو ځواب ویونکو پر افغان حکومت یې نیوکه وکړه، او نړیواله ټولنه یې پر حکومت د فشار د نه راوستلو له کبله تورنه کړه. لکه چې یوه ځواب ویونکې څرګنده کړه چې د ارزونې بهیر د نړیوالې ټولني لږ پام یې ځان ته را واړاوه. د افغانستان د ټولټاکنو قانون هغه کسان چې پر بشري جرمونو، جنایي فعالیتونو یا هم د محکمې له خوا^{۶۰} د مدني حقونو څخه بی برخه شوي وي، او یا هم هغه کسان چې د غیررسمي پوځي ځواکونو او یا په وسله والو ډلو پورې تړلی وي، په ټاکنو کې له نوماندۍ څخه بی برخې کوي^{۶۱}. د یادونې وړ ده چې دغه قانون نشي کولای چې پر جنګي جرمونو او له بشري حقونو څخه سرغړونکي شکمن کسان په ټاکنو کې له نوماندۍ څخه بی برخې کړي. په دې توګه، د افغانستان د بشري حقونو د خپلواک کمیسیون یو کمیشنر استدلال وکړ چې د ټولټاکنو په قانون کې باید سمون راشي څو خلکو ته دا امکان ورکړي چې د عامه او غیر عامه اسنادو د په کارولو له لارې د بشري حقونو څخه د تیریو له کبله ارزول شي.

^{۵۲} د لیکوال مرکه، شکرپه بارکزی، کابل، لړم ۱ کال ۱۳۸۸.

^{۵۳} د افغانستان څار، یولنډ راپور د حامد کرزی، اشرف غنی احمدزی او رمضان بشردوست ترمنځ یوه تلویزیوني بحث؛ د عدالت څخه پرته امنیت به نه وي؛ د افغانستان څار، د ۱۳۸۸ کال د زمري ۲۷ نیټه

^{۵۴} افغانستان څار، د افغان رسنیو د ارزونې خپرونه، ۶ نمبر، د وری ۲۲ ۱۳۸۸. دغه اعلامیه په یوه خبري کنفرانس کې وشو چې د پارلماني ټاکنو د پایلو وروسته په کابل کې اعلان شو. لاندې ویب پاڼې ته مراجعه وکړئ: http://www.watchafghanistan.org/files/Newsletter_06_English.pdf.

^{۵۵} که څه هم د شفافیت معیارونه ډیر لږ مراعت شوي وو خو د ۱۳۸۴ کال پارلماني ټاکنو په پراخه ډول تایید شول.

^{۵۶} کریټز، د تیریو د اصطلاحاتو سره نږدی کیدل. -۱۳۹ ۱۴۰

^{۵۷} کریټز، د تیریو د اصطلاحاتو سره نږدی کیدل. -۱۳۹ ۱۴۰

^{۵۸} د بهرنیو چارو په وزارت کې د بشري حقونو د کرنلاری لپاره تیوري بنسټ په سیمینار کې د ډاکټري سیمان ټمر وینا.

^{۵۹} د افغانستان د اسلامي جمهوریت د ټاکنو د شکایتونو کمیسیون، د رایې اچولو او شمیرلو په اړه منل شوي شکایتونه، د ټاکنو د کمیسیون د شکایتونو کاري پلان کابل زمري ۲۰ کال ۱۳۸۸

^{۶۰} د ولسمشر نوماندان نامناسب ونومول شول او د ۳۰۰۰ تنو د ولایتي شوراګانو د ټاکنو د ګډونکو له لست څخه ۵۴ تنه وایستل شول چې د ولسمشریزې ټاکنو سره یو ځای لاری ته واچول شو.

^{۶۱} حامد کرزی د افغانستان د انتقالي عدالت ولسمشر. د ټولټاکنو د قانون د تصویب په هکله د ولسمشر فرمان. کابل د ۱۱ ج کال ۱۳۸۳، د منلو شرطونه د اساسي قانون په ۶۲ ماده کې راغلي

^{۶۲} د افغانستان حکومت، د ټولټاکنو قانون ۱۵ ماده دریم بند.

په پای کې د ۱۳۸۸ کال ولسمشریزو ټاکنو پر بشري حقونو د تیريو یو شمیر تورنو کسانو موقف یې د سیاسي نخبگانو په مینځ کې لا هم پیاوړی کړ. د کرزي له خوا د مرستیال په څیر د محمد قسیم فهیم ټاکنه چې په دواړو جنګي جرمونو او د نښه یې توکو په لیرد یا قاچاق تورن دی، د یو تن ځواب ویونکي له خوا د "انتقالي عدالت په نوبت کې د یو ستر په شاتګ" په څیر څرګند شو. د ټاکنو بهیر د دې لامل هم شو چې د ملي جنبش مشر عبدالرشید دوستم چې گمان کیږي چې په ۱۳۸۰ کال کې د لیلې د دښتې^{۶۲} د ډله ایزې وژنې په ګډون، په ډیرو جرمونو تورن دی، بېرته کابل ته راشي.

په لوړو پستونو کې د گمارنې لپاره د ولسمشر د مشورتي پلاوي رامینځ ته کیدل د اعتماد وړ او حساب ورکونکو ادارو د هڅولو پر لور یو ګام دی او دا تضمینوي چې هغه کسان چې په بشري جرمونو تورن دي د واک پر ګدی ناست نه دي. د افغانستان د بشري حقونو خپلواک کمیسیون هم د دې پلاوي غړیتوب لري. د عمل په پلان کې شامل او د ۱۳۸۶ کال د مرغومي په میاشت کې منځته راغی، دغه پلاوي له مرکزي حکومت، قضاء، والیان، د پولیسو قومندانان، ولسوالان او د امنیت د ریاست نوماندې په تیرو جرمونو کې د بنسټیو او د بشري حقونو د تیريو له نظره ارزوي. ۷۴ په لومړي سر کې دغه پلاوي د سیاسي، تخنیکي او مالي سرچینو د نشتوالي له امله خورا محدود و. دغې مسألې د ۱۳۸۸ کال تر پیله د یو شمیر سیاسي پستونو کره ارزونه یې وځنډوله. ۲۵ که څه هم چې د خپل له رامینځ ته کیدو راهیسې ۲۶۸ کسان یې ارزولي او ۵۸ نور یې ګوښه کړي دي. ۷۷ که څه هم دغه بورډ اوس مهاله فعال دی خو خپل بریالیتوب او پیاوړتیا باید ثابتې کړي.

دغه شان نوښتونه کیدای شي داسې یوې مشروع حکومتدارۍ ته چې د بشري حقونو درناوی او د هغوی ساتنه وکړي وده ورکړي. دا په بالقوه ډول داسې یوچاپیریال رامنځته کوي چې په هغه کې بنایي انتقالي عدالت په نظر کې ونیول شي. لکه څرنګه چې د یوناما د بشري حقونو د څانګې یوه کارکوونکي څرګنده کړه: "د دغه پلاوي د خپلواکۍ پیاوړتیا اړینه ده. دا په دښته کې یو ګل دی."^{۶۳} د ۱۳۸۹ کال په پارلماني ټاکنو کې د ارزونې مسألې ته باید زیاته پاملرنه واورول شي. سره له دې چې پر بشري حقونو د تیريو د تورنو کسانو نفوذ په حکومت کې او پرته له دې چې په څرګنده توګه طالبان حساب ورکونکي وګڼل شي د هغوی پر بیا پیوستون ټینګار دوام لري، ممکنه نه ده چې انتقالي عدالت په راتلونکې کلونو کې د افغانستان د حکومت په لومړیتوبونو کې لوړ ځای ولري. د یوه نړیوال ځواب ویونکي له ویناوو څخه داسې څرګندېږي چې: "نوي حکومت ته به دا نوره هم ستونزمنه وي چې وکولای شي د انتقالي عدالت او یا د بل هر ډول عدالت په اړه خبرې وکړي".

۳,۲ نړیواله ټولنه

په افغانستان کې ګڼ شمیر بنسټیز هیوادونه هم په خپله د هغو نړیوالو لوزنامو لاسلیک کوونکي دي چې له مخې یې د قربانیانو له حقونو څخه ساتنه کوي او د جرمونو نړیواله محکمه که په عمل کې نه خو لږ تر لږه په تیوري کې د نسل وژنې، جنګي جرمونو او د بشري پر ضد جرمونو د معافیت څخه د مخنیوي په لار کې د نړیوالې ټولني اراده څرګندوي.^{۶۴} سر بیره پردې نړیوالې ټولني په بېلا بېلو مناسبتونو په ترڅ کې په نورو هیوادونو کې د جنګي جرمونو او اړوندو ظلمونو په وړاندې د عمل نه کولو زیانونه تاییدوي.^{۶۵} په همدې ډول نړیواله ټولنه دا مسولیت لري چې د افغانستان حکومت باندې ټینګار وکړي چې د عمل پلان د پلي کولو او د افغانستان د جنګي قربانیانو په اړوند خپلې ژمنې هیري نه کړي. سر بیره پردې د افغانستان یو زیات شمیر نړیوال ملګري په څرګنده یې د جنګي جرمونو د حساب ورکونې پر مسأله پټه خوله پاتې دي.

ددې مسألې تایید هم خورا مهم دی چې په نړیواله ټولنه کې ګڼ شمیر حکومتي، څو اړخیز او غیر حکومتي سازمانونه او دهغوی انفرادي پالیسګانې ځای لري. کیدای شي زیات شمیر کورني او نړیوال نادولتي سازمانونه په اجندا کې د انتقالي عدالت د مسألې د ساتلو لپاره سره یو ټوټه شي. د ۱۳۸۸ کال د بشري حقونو د شورا د نړیوالې دوره یې بېاکتني پر مهال، ناروې، مکسیکو او مراکش په ځانګړي ډول له افغان حکومت څخه وغوښتل چې د عمل پلان پلي کړي په داسې حال کې چې هالنډ او د چک جمهوریت د انتقالي عدالت اهمیت یې څرګند کړ. ۷۰ د ۱۳۸۷ کال د لړم په میاشت کې د هالنډ حکومت د عدلي سکتور د ملاتړ لپاره د مالي مرستو نږدې لس میلیونه یورو یې بېرته واخیستل او پر دې یې استناد وکړ چې د عمل د پلان په پلي کولو کې بسیا پرمختګ نه دی شوی.^{۶۶} خو برسيره پر دې د هالنډ د سفارت د یوه چارواکي د وینا پر بنسټ، په حقیقت کې دغه عمل ډیره لږه اغیزه درلوده. په هغه وخت

^{۶۲} جیمز رایسن، د طالبانو څخه وروسته د متحده ایالاتو نیشنل عمل نیویارک ټایمز. ۱۰ زمری کال ۱۳۸۸

^{۶۴} ۱۱ ج، ن، ټ، د ا، ټ، بورډ د حکومت او مدني ټولني د دوو استازو څخه جوړ شوي چې ولسمشر ټاکلی، یو کس د بشري حقونو د څانګې یو کس هم د همغږي او ارزونې د ډګر بورډ څخه چې د نورو څلورو غړو له خوا تایید شي.

^{۶۵} ۱۱ ج، ن، ټ، په افغانستان کې د انتقالي عدالت کورنولوژي (پرله پسې فعالیتونه) ۱۳۸۰ تر ۱۳۸۸ کال، نه خپور شوي سند.

^{۶۶} د هییت غړي شخصي نظر ۲۴ مارچ کال ۱۳۸۸

^{۶۷} د لیکوال مصاحبه، د یوناما د بشري حقونو د څانګې کارکوونکي/د انتقالي عدالت لپاره د اړیکې کس.

^{۶۸} سټیفن راتنر او جاسن ابراهامز، د نیرمیرګ د مشرو عیت څخه وروسته، په نړیوال قانون کې د بشري حقونو څخه د تیري احتساب. د اکسفورډ پوهنتون خپرونه ۱۳۸۰ (۷-۳۳۶)

^{۶۹} مثالونه کیدای شي د پخواني یوګوسلاویا لپاره په ۱۳۷۲ کال کې د ملګر ملتونو د امنیت شورا په پریکړه کې وکتل شي، چې د هغه وروسته په ۱۳۹۳ کال کې د روندا لپاره د نړیواله جنایي دیوان جوړ شو. د دې پر بنسټ سر الیون د نړیوال جنایي محکمې د موډل په ډول یو ځانګړي محکمه جوړه کړه.

^{۷۰} د ملګرو ملتونو د بشري حقونو شورا، نړیوال دوره یې بیا کتنه، د نړیوال دوره یې بیا کتنې د کاري ډلې راپور، ۱۲ ناسته ۲۰ جولای کال ۱۳۸۸.

^{۷۱} اورپای اتحادیه، د انتقالي عدالت غونډه کابل زمری ۱۳۸۸.

کې د هالنډ حکومت د عدلي سکتور د ملاتړ لپاره مهم بسپنه ورکونکې نه وو؛ د هغوی د مرستو زیاتره برخه د بشري حقونو پر سازمانونو متمرکزې وې. سر بیره پر دې ژمنه شوې وه چې اړوندې پیسې باید د عدلي سکتور د پراختیا لپاره وکارول شي، پدې مانا چې د هېڅ یوه پروگرام فعالیتونه نه وو په نښه شوي. د همدې سفارت د یوه بل چارواکي په وینا په یوه پېښه کې دغه پریکړه د څو تنو نړیوالو فعالینو له خوا وستایل شوه خو د افغانستان حکومت کوم رسمی ځواب ورنکړ.

نړیواله مدني ټولنه هم پر دې مسألې کار کوي چې د انتقالي عدالت موضوع په رسنیو، مدني ټولني او د ملکي افغانانو په مینځ کې ژوندی وساتي. د بیلګې په توګه، (FES) د انتقالي عدالت په اړه ورکشاپونه، ګردي میزونه او لکچرونه په لاره اچوي.^{۷۲} په ۱۳۸۷ کال کې د قربانیانو د ورځې د لمانځلو پر مهال، یوناما د ("رغونکو اوښکو") په نامه یو ویډیويي فلم جوړ کړی و چې په ملي کچه له ټولو شبکو له لارې خپور شو. د ویډیو موخه دا وه چې د افغانستان له خلکو سره مرسته وکړي خو د تیرو وختونو د په نښه کولو لپاره پر لارو چارو بحث وشي.^{۷۳} د متحده ایالاتو د سولې انستیتیوت هم یو فلم د "حقیقت سره مخامخ کیدل" په نامه جوړ او په درې ژبه یې ډوبله کړ چې دغه فلم د حقیقت موندنې د کمیسون وندې پورې اړوند دی. دغه فلم په ۱۳۸۸ کال کې په کابل او بامیان کې نندارې ته وړاندې شو.^{۷۴} لکه څرنګه چې په څلورمه برخه کې به پر دې موضوع بحث وشي، نړیوالې مدني ټولني هم د جنګي جرمنونو، د بشري حقونو څخه د سرغړونو او د ډله ییزو قبرونو د موندلو او ساتنې د مستندولو له بهیر سره د مرستې لپاره په دغو روانو هڅو کې یې برخه درلوده.

د دغو هڅو د اغیزې ارزول خورا ستونزمن کار دی. د یوناما د بشري حقونو د څانګې د یوه کارکوونکي د خبرو پر بنسټ، د پارلمان ځینو غړو وویل چې د دوی ویډیويي فلم په دې وتوانیدلو چې د تیر د په نښه کولو د اړتیا لپاره بحث له سره پیل کړي. نادولتي سازمانونو هم په ښکاره ډول یې دغه نوښت ستایلې دی. د انتقالي عدالت په اړه د چارواکو چوپتیا او سترګې پټولو ته په پام سره په دې هکله شک را مینځ ته شوی چې آیا نوموړي هڅې به پر افغان وګړو کومه ستره اغیزه ولري. لکه څرنګه چې د متحده ایالاتو د سولې د انستیتیوت یوه استازې وویل، په بامیانو کې د فلم له نښودلو وروسته د ننداره چیانو سره یو بحث ترسره شو چې په دې موضوع یې تمرکز درلود چې آیا دا له افغانستان او په ځانګړې ډول د دوی له سیمې سره اړیکه لري او که نه. د ویډیو محتوا د افغانستان سره ډیر توپیر درلود، نو ځکه ننداره چیانو نشوای لیدلای چې دا به پر دوی په څه ډول عملي شي. همدا راز څرګنده شوه چې په فلم کې د انتقالي عدالت او په نورو هیوادونو کې د هغه د په کارولو په هکله یې پوهه رامینځ ته کړې ده. په داسې حال کې چې د دغه ډول پوهې د رامینځ ته کولو د هڅوسمدستي ګټې ژر نه څرګندېږي خو کیدای شي چې د وخت په تیریدو سره د قربانیانو په ځواکمنولو کې مرسته وکړي.

د ۱۳۸۸ کال ولسمشریزو ټاکنو د نړیوالو فعالینو لومړیتوبونه یې اغیزمن کړل. د یو نوي حکومت لرلید او د انتقالي عدالت سیاسي او منزوي کول، دا یې څرګنده کړه چې د موجوده حکومت له پاتې وروستیو شپږو میاشتو څخه لږه تمه کیدای شي. هغه فعالین چې د انتقالي عدالت د اجندا هڅولو ته لیاو له وو د هغه پر ځای یې پریکړه وکړه څو له وخت څخه د شبکو د رامینځ ته کولو، د فعالینونو د پلان جوړونې لپاره ګټه واخلي او دا تضمین کړي چې مدني ټولنه پر راتلونکي حکومت د فشار اچولو لپاره په یوه پیاوړې موقف کې ده.^{۷۵} یو پرمختګ د نړیوالې همکارۍ نوښت و چې د اروپایي ټولني د ځانګړې استازې د دفتر له خوا وشو. دغه نوښت د سفارتونو او مدني ټولنو استازې یې د همکارۍ د زیاتولو، او د انتقالي عدالت په برخه کې د کار د څرنگوالي په هکله د پوهې او ستراتیژۍ د شریکولو په موخه سره یوځای کړل.^{۷۶} سره له دې چې د نوموړي کاري ډلې غونډې د ۱۳۸۸ کال د دوبي په پای کې پای ته ورسیدې خو بنیادي د نړیوالو فعالینو تر منځ د دغو غونډو بیا پیلیدل به په همدغه کچه د انتقالي عدالت د فعالیت په پیاوړي کولو کې مرسته وکړي.

نړیوال ځواب ویونکو دا څرګنده کړه چې د انتقالي عدالت په اړوند د افغان حکومت نه لېوالبیتا د دې لامل شو چې نړیواله ټولنه خپله پاملرنه افغان مدني ټولني لور ته راوړوي. یوناما، د اروپایي ټولني پلاوي او یو لړ نړیوالو نادولتي سازمانونو د افغاني سازمانونو لپاره د مدافعې، رسنیز پوهاوي او د انتقالي عدالت د اړوندو موضوعگانو په هکله د وړتیا د لوړولو بیلابیل ورکشاپونه، بحثونه او روزنیزې ناستې تره سره کړې. دغو سازمانونو مالي او لوژسټیکي مرستې یې هم برابرې کړې. اروپایي ټولني چې یو ځل بیا یې انتقالي عدالت د تمرکز ډګر وګرځاوه، او په دې توګه د افغان او نړیوالې مدني ټولني سره مالي مرسته کوي.^{۷۷} یوناما هڅه کوي چې په افغانستان کې د قربانیانو ډلو ته پراختیا ورکړي.^{۷۸} په داسې حال کې چې د پراښتې ټولني انستیتیوت لکه د عدالت لپاره د یووالي بنسټ، د قربانیانو ډلو ته مهمې مالي مرستې برابرې وې.^{۷۹}

"نړیواله ټولنه" ټاکلې نظریې راتلوي، د هغو سره لوبې کوي، او بیا وروسته سترې کيږي."
د انتقالي عدالت د نړیوال مرکز استازې

^{۷۲} فریدریخ ایبرت س، استازې

^{۷۳} د لیکوال مصاحبه، د یوناما د بشري حقونو د څانګې کارکوونکي/د انتقالي عدالت لپاره د اړیکې کس.

^{۷۴} د لیکوال مصاحبه، د متحده ایالاتو د سولې د انستیتیوت استازې.

^{۷۵} د مدني ټولنو په اړوند اخیري راپور؛ انتقالي عدالت او د مستند کولو ورکشاپ؛ کابل، ۱۷-۱۹ حوت کال ۱۳۸۸، ورکشاپ د افغانستان د بشري حقونو د خپلواک کمیسون له خوا جوړ او داغ ن م ن خ ا، او د م ا د س ا، له خوا ملاتړ شوي وو.

^{۷۶} معلومات دغونډو د ګډونوالو څخه راټول شوي.

^{۷۷} د لیکوال مصاحبه، د نړیوالې ټولني استازې، کابل د لیندۍ ۶ کال ۱۳۸۸

^{۷۸} د لیکوال مصاحبه، د یوناما د بشري حقونو د څانګې کارکوونکي/د انتقالي عدالت لپاره د اړیکې کس.

^{۷۹} د نړیوال خلاص انستیتیوت، د لیکوال مصاحبه، د نړیوال خلاص انستیتیوت د هیواد په کچه مشر کابل ۳۰ لړم کال ۱۳۸۸.

که څه هم چې دغه نړیوال فعالین تر اوسه د افغانی مدني ټولني له خوا د نه بسيا ملاتړ له امله تر نیوکو لاندې دي. د انتقالي عدالت د نړیوال مرکز یوه استازې دغه نیوکې یې تایید کړې، دا څرگنده ده چې "نړیواله ټولنه ټاکلې نظریې راټولې، د هغو سره ساعت تیروي، او بیا وروسته ستومانه کیږي."^{۸۰} د انتقالي عدالت په اړوند دغه په اصطلاح "موسمی کړنلار" د نړیوال فعال له نظره، د مدني ټولني سازمانونه کمزورې کوي او په نوموړې بهیر کې پر هغوی باور راکموي. د افغانی سازمانونو دوو تنو استازو د مرکې پر مهال د نړیوالو ټولنو د مرستو، په ځانگړي ډول د مالی مرستو، په اړوند یې خپله ناهیلې څرگنده کړه. په داسې حال کې چې یو نړیوال ځواب ویونکی څرگنده کړه چې دا تل آسانه نه ده چې د لږ وړتیا درلودونکو افغانو سازمانونو سره مالی مرسته وشي او دا یې وپوښتل چې آیا د مدني ټولني سازمانونه کولای شي د بسپنه ورکونکو اړیکې کنترول کړي.

سر بیره پر دې په ټولیزه توگه د افغانستان حکومت او زیات شمیر بهرني حکومتونه د انتقالي عدالت د موضوع په هکله خپلې چوپټیا ته ادامه ورکوي. د متحده ایالاتو د قانون د واکمنۍ نوې ستراتیژي هم داسې یوه موخه لري "څو د انتقالي عدالت لپاره د یوه رنځه د عمل پلان په بیا طرح کولو او پلې کولو کې د افغان حکومت سره مرسته وکړي."^{۸۱} د سولې او بیا پیاوړتیا د پروگرام لپاره د نړیوالې ټولني اوسنیو مرستو ته په پام سره دا روښانه نه ده چې په دغه ډگر کې به څومره نورې هڅې به وشي. که چېرې انتقالي عدالت د طالبانو سره د سولې په لار کې د یو خنډ په توگه گڼل کیږي، نو دا شونې نه ده چې د نړیوالې ټولني زیاته برخه د رښتیني او پاییدونکي سولې پایلو ته له پاملرنې پرته د جنګي جرمونو حساب ورکونه به وهڅوي.

۳,۳ افغان مدني ټولنه

په افغانستان کې د انتقالي عدالت د کمزورې بهیر مشري د افغانستان د بشري حقونو د خپلواک کمیسیون له خوا کیږي، چې په ۱۳۸۱ کال کې د ولسمشر د فرمان له لارې را مینځته شو او دنده یې د بشري حقونو د سر غړونو په نښه کول او هغې ته رسیدګي ده.^{۸۲} په داسې حال کې چې د مدني ټولنو او رسنیو له لارې د انتقالي عدالت د ودې لپاره ژمنې او لیوالتیا مخ پر زیاتیدو دي او په مخ په زیاتیدونکې توگه یې بیلابیل ډولونه غوره کړي دي. د ۱۳۸۸ کال د سلواغې په میاشت کې د افغانستان د انتقالي عدالت د همغږۍ د ډلې رامینځ ته کیدل، د افغان مدني ټولنو له ۲۰ څخه زیات استازي یې سره راغونډ کړي چې د افغانستان د بشري حقونو د خپلواک کمیسیون، یوناما، د انتقالي عدالت نړیوال مرکز او نورو نړیوالو موسسو له خوا یې ملاتړ کیږي چې د سازمانونو د انفرادي غړ په پورته کولو کې یې مرسته کړې، د معلوماتو شریکول یې آسانه او د انتقالي عدالت فعالیتونه یې همغږي کړي دي.

افغان مدني ټولني په مخ په زیاتیدونکې توگه ډاډمنې او ستراتیژیکې شوې دي او د انتقالي عدالت د مسألې د پورته کولو لپاره د رسنیو او د ځینو مهمو پښو څخه د یوې تگلارې په توگه کټه پورته کوي. د ۲۰۱۰ کال د لندن په کنفرانس کې دوی د افغانستان حکومت او نړیوالې ټولني ته د غوښتنو او وړاندیزونو یو موټي اعلامیه یې برابرې کړه. په دې وروستیو کې د انتقالي عدالت د همغږۍ ډلې د بښني د قانون پر ضد یوه اعلامیه هم جوړه کړه. د دې سره جوخت مطبوعاتي کنفرانس د افغانستان د ټلويزیون او همدارنگه د چاپي رسنیو (لکه اریانا، د لومړي چینل ټلويزیون او د ۸ صبح ورځپاڼې) له خوا تر پوښښ لاندې ونيول شو. ګڼ شمیر افغانی نادولتي سازمانونو او د افغانستان د بشري حقونو خپلواک کمیسیون د انتقالي عدالت، د تیر حال مستندول او د بشري حقونو د اوسنیو سر غړونو په اړه یې عامه پوهاوی لوړ کړ او هڅه یې وکړه څو دا تضمین کړي چې جګړې او د هغوي قربانیان چې کړاونه یې کاللي نه دي هېر شوي. د قربانیانو د ملاتړ شبکو لیواله ټولني یې رامنځته کړې، یو ګرځنده تياتر د بښني د میراث په اړه غیرګونونه هڅوي، او قربانیانو خپلې شخصي کیسې او شواهد له دوی سره شریکي کړي چې د ځینو ورځپاڼو او راډیويي پروگرامونو له لارې هم خپري شوي.

د دغو هڅو سره سره د انتقالي عدالت د په نښه کولو او پرپالیسي جوړونکو د نفوذ لپاره د مدني ټولني وړتیا بیره کمزورې ده. یواځې یو څو سازمانونو هڅه وکړه چې د ځانګړو مسالو لکه د قربانیانو سمبالتیا، مستندول، د پوهاوي لوړول او روزنیزو پروگرامونو په اړه وړتیاوې پراخي کړي.^{۸۳} سر بیره پردې، افغانی رسنی د انتقالي عدالت په اړه په پراخه توگه پټه خوله پاتې دي.^{۸۴} له بلې خوا د مدني ټولني ځینو ځواب ویونکو دا څرگنده کړه چې داخلي ویش او د همغږۍ نشتوالي د مدني ټولني او په ځانګړي ډول د انتقالي عدالت د همغږۍ د ډلې اغیزمنتیا کمزورې کوي. یو نړیوال ځواب ویونکی داسې تبصره وکړه چې: "دا لاهم حیرانونکې ده چې د ډلې تر مینځ د باور او د معلوماتو د شریکولو روحیه څومره کمزورې ده." د انتقالي عدالت د همغږۍ د ډلې یوه غړې داسې تبصره وکړه چې بسيا جدی فعالیتونه نه ترسره کیږي او خلک په منظم ډول په غونډو کې ګډون نه کوي. په دې وروستیو کې دې ډلې هڅه وکړه چې د خپل د بجاوړښت له لارې پر دغو نیمګړتیاوو بر لاسي شي:

^{۸۰} د لیکوال مرکه، د انتقالي عدالت د نړیوال مرکز استازی، ۱۷ لړم کال ۱۳۸۸

^{۸۱} د متحده ایالاتو د قانون ځواکمنتیا ستراتیژي، لومړي ستنه، ۶. که څه دوهمه ستنه لا تراوسه د پښتاکون له خوا ندي امضا شوي، خو پر دېو نورو توافق شوي.

^{۸۲} د بحران نړیواله ډله، د افغانستان عدلی سمون او انتقالي عدالت؛ د آسیا راپور نمبر ۴۵، کابل/بروسل د ب ن د، جدي ۱۳۸۲؛ ۱۲. د افغانستان د بشري حقونو خپلواک کمیسیون د شپه قضایي ځواک سره پیاوړې شوي چې د دې توان ولري چې هر افغان وګړی څخه پوښتنه وکړي، هغه د شاهد په ډول امتحان کړي، دوي اړ کړي چې مستند شواهد وړاندې کړي چې له ځانه سره لری او یا د دوي تر کنترول لاندې دي.

^{۸۳} د انتقالي عدالت نړیوال مرکز؛ د نړیوالې دوره یې بیاکتی ته وړاندیز/غوښتنه

^{۸۴} د افغانستان څار، انتقالي عدالت د نړیوال مرکز له خوا تمویل، په هرو دوو میاشتو کې د څارنې یو رسنیز خپرونې جوړول. دغه څارنه د افغانی ورځپاڼو مسلی، د طالبانو سره دځبرو نیولې بیا تر انتقالي عدالته پورې، تر بحث لاندې نیسی. دغه خپرونه د انتقالي عدالت په اړه د موجوده پوښښ لپاره یو ګټور شاخص دی.

موخې او مقصدونه رامنځته کړي؛ د گڼوونکو اصلي بله جوړه؛ او د عدالت په هکله د خلکو د پوهاوي په موخه دي د رسنيو يوه ستراتيژي رامنځته کړي.^{۸۵} د دې نړيوالو ملاتړ کوونکو (يوناما، د انتقالي عدالت نړيوال مرکز، د پرانيستي ټولني انستيتيوت، د متحده ايالاتو د سولي انستيتيوت او داسې نور) ته به لازمه وي چې د انتقالي عدالت د همغږۍ د ډلې د وړتيا د پياوړې کولو لپاره خپل ملاتړ ته ادامه ورکړي تر څو دا تضمين کړي چې دغه خوځښت له منځه نه دی تللی او بله خپل فعاليت ته ادامه ورکوي.

د مدني ټولني زياتره نوښتونه په کابل پورې محدود دي او نورو سيمو ته ډيره کم لاسرسې لري.^{۸۶} امنيت او د مالي سرچيني د هغه اصلي لامل بلل کيږي، لکه څرنګه چې د انتقالي عدالت د نړيوال مرکز يوه ځواب ويونکي څرګنده کړه؛ “کله چې موږ روزني تر سره کوو، په ولايتونو کې د روزني لپاره د کسانو په موندلو کې خنډ نشته، خو مالي مرسته هلته نه رسېږي، او که کومه پېښه وشي نو دوی ډير لږ خوندي دي.”^{۸۷} د پرانيستي ټولني د انستيتيوت د مشر په وينا، په ولايتونو کې شته امنيتي ستونزې د انتقالي عدالت د پروژو د پراختيا لپاره د پلانونو په وړاندې يې خنډ رامينځ ته کړی دی. دا به افغان او نړيوالو ټولنو ته يوه ننگونه وي چې وکولای شي داسې لارې ومومي چې زونونه او ولايتونه سره ونښلوي.

د افغان او نړيوالو مدني ټولنو او حکومت تر منځ د اړيکو نه شتون يوه بله د اندېښنې وړ مسأله ده. د انتقالي عدالت د نړيوال مرکز يوه بل ځواب ويونکي څرګنده کړه چې “ستونزه دا ده چې د افغان حکومت چوپټيا، مدني ټولنه يې د يوې ونډې د لوبولو لپاره له ستونزو سره مخامخ کړي ده.”^{۸۸} که څه هم چې يو نړيوال کارپوه په ډاګه کړه چې په گواتيمالا کې د بشري حقونو موسسې په پرله پسې ډول د حکومت سره سلامشورې کولي، که څه هم چې حکومت د اعدامونو او لادرکه کولو مسول و. په ارجنټاين کې حکومت دې ته ليواله نه و څو مدني ټولني پرې فشار اچولو. په بنسټيزه توګه د تير مهال د په نښه کولو لپاره لازمه ده چې سياسي ارادې رامينځ ته شي او سياسي ادارې په کې ښکېلي وي. دا ډيره مهمه ده چې حکومت بيا خبرواترو ته وهڅول شي، آن که چيرې دا پر کاغذ د هغوي د مسوليتونو د لیکلو په مفهوم هم وي. ددې کار د کولو لپاره د لارو چارو موندل يوه ننگونه ده.

۴. د انتقالي عدالت فعاليتونه او بهيرونه

د انتقالي عدالت په اړه د فعالينو په کار کې د نيمګړتياوو او ننگونو سر سره، ملي او نړيوالو فعالينو د جنګي جرمونو لپاره د حساب ورکونې، د تير سره د مقابلي او د افغانستان د جګړو قربانيانو ته د رسيدلو زيانونو د جبران سره د مرستې او ملاتړ لپاره په پرلپسې ډول بيلا بيل ارزښتناک بهيرونه يې تعقيب کړي دي. دغه برخه ځينې دغه ياد شوي مسألې په نښه کوي او د هغوی ګټې او نيمګړتياوې راسپړي.

۱،۴ قضايي حساب ورکونه

په افغانستان کې د ځينو پرمختياوو سره سره، د قانون د واکمنۍ او د امنيتي سکتور د سمون په برخه کې د بنسټيز بهير نشتوالی ليدل کيږي. د افغان ملي پوليس او رسمي عدلي سکتور ادارې فاسدي ګڼل کيږي او د عامه باور څخه ډير لږ برخمن دي.^{۸۹} قاضيان او حقوق پوهان لاهم په دواړو اسلامي او غير اسلامي افغاني قوانينو کې د پوره پوهې او روزني د کمښت سره مخامخ دي. ويسنر استدلال کوي چې په ځينو سيمو کې مليشه قومندانان بيلا بيل قاضيان او څارنوالان تر خپل کنترول لاندې لري، په داسې حال کې چې قاضيان د نه بسيا معاش له کبله فساد او بډو اخیستلو ته اړ دي.^{۹۰} په دې توګه د عدلي سکتور يوه ځواب ويونکي په داسې حال کې چې په دې هکله چې د جنګي جنايتکارانو د عدلي تعقيب لپاره دا سم وخت نه دی خپل نظر يې څرګند کړ داسې استدلال يې وکړ: “که د افغانستان قضايي سيستم پر نورو تر سره شوو جرمونو قضايي واک نه لري، نو پر جنګي جرمونو به يې څنګه ولري؟”

که چيرې په داخلي محکمو کې د جنګي جرمونو لپاره حساب ورکونه نه شي تامينيدای، نو آیا د نړيوالې جنايي محکمې لپاره کومه ونډه شته؟ که چيرې ډولتونه ونه غواړي او يا په دې ونه توانيږي چې د جګړې د قربانيانو لپاره په سمه توګه عدالت تامين کړي نو نړيواله جنايي محکمه ددې کار لپاره فرصت رامينځ ته کوي.^{۹۱}

د ۱۳۸۱ کال د سلواغې په مياشت کې د روم د لوزنامې د تصويب سره، افغانستان د هغه تر قضايي واک لاندې

که د افغانستان عدلي سيستم پر نورو جرمونو قضايي واک نه لري، نو پر جنګي جرمونو به يې څنګه ولري؟
يو افغان قضايي ځواب ويونکی

^{۸۵} د انتقالي عدالت د همغږۍ د ډلې غونډه، کابل، ۲۷ لړم کال ۱۳۸۸

^{۸۶} د نړيوال خلاص انستيتيوت د پراخو پروژو پايلې، د ليکوال مصاحبه، د نړيوال خلاص انستيتيوت د هيواد په کچه مشر.

^{۸۷} د ليکوال مرکه، د انتقالي عدالت د نړيوال مرکز استازی، لينډی، ۲۰۱۳ کال.

^{۸۸} د ليکوال مرکه، د انتقالي عدالت د نړيوال مرکز استازی، لينډی، ۲۰۱۳ کال.

^{۸۹} د انتقالي عدالت نړيوال مرکز، د نړيوالې دروه يې بيا کتنې لپاره وړاندیزونه/غوښتنې. د افغانستان د څيرني او ارزونې اداره، پر ټولنو ولاړ د ستونزو پر حلولو کار کوي او همدارنګه د ولسوالۍ په سطحه د عدلي کارکوونکو د فساد په اړه شواهد وموندلي، په ځانګړي ډول وګورئ، ډيبورا سميت، په ننگرهار کې پر ټولنو ولاړ د ستونزو حل؛ کابل ۱۳۸۸.

^{۹۰} ويسنر، آیا د انتقالي عدالت لپاره په افغانستان کې مناسب وخت دی؟ ۶-۷

^{۹۱} مينډيز، نړيواله جنايي محکمه، ۴۳-۳۹، د روم اساسنامه نړيواله جنايي محکمه رامنځته کوي، نيټه ۲۶ جوزا کال ۱۳۷۷. مخکې له دې چې په کال ۱۳۸۰ کې د روم اساسنامه نافذه شي، اړتيا وه چې ۶۰ هيوادونه هغه تاييد کړي.

راځي. ^{۹۲} په افغانستان کې د نړیوالې جنایې محکمې د بالقوي ونډې لپاره لېوالتیا د ۱۳۸۸ کال د وري په میاشت کې د څارنوالۍ د ریس، لويس مورینو او کمپو د دې اعلاميې سره وهڅول شوه چې: د جنګي جرمونو پلټونکي د په افغانستان کې د ۱۳۸۰ کال راهیسې د امریکې د متحدو ایالتونو تر مشرۍ لاندې ډله ایزو بریدونو او ورسره زیانونو د پلټنې په لومړني پړاو کې دې کوم چې مناسب او له کړاوونو څخه ډکه ده. چې دې موضوع د نړیوالې محکمې له لارې یې د عدلي تعقیب لپاره امکانات را پیدا کړل. ^{۹۳}

نړیواله جنایې محکمه په افغانستان کې کومه ونډه لوبولای شي؟ نړیواله جنایې محکمه یواځې راتلونکې قضایې صلاحیت لري چې له هغې نیتي څخه چې لوزنامه نافذه شوي پیلیري. ^{۹۴} دا په دې مانا ده چې هغه جرمونه چې د ۱۳۸۲ کال څخه وړاندې، (هغه وخت چې افغانستان دغه محکمه یې تایید کړه)، تر سره شوي دي، د دې محکمې تر قضایې صلاحیت لاندې نه راځي. د ۱۳۸۸ کال د تلي په میاشت کې د نړیوالې محکمې په اړه جوړ شوي کنفرانس کې ^{۹۵} دا روښانه شوه چې په تېرو ۶ کلونو کې د نړیوالو ځواکونو د هوايي بمباریو، وسله والو بریدونو، د سرک د غاړې چاودنو او د ځانمرګو بریدونو له کبله ملکي وګړو ته درني مرګ ژوبلي او وینتي دي. ^{۹۶} د انتقالي عدالت د نړیوال مرکز یو ځواب ویونکی په دې هکله شک لري او وايي په داسې حال کې چې د بشري حقونو ګڼ شمیر تیريو ته په دې توګه رسېدګي وشي نو آیا دوی به د نړیوالې جنایې محکمې له بنسټیزو څخه په پوره توګه ګټه پورته کړي. ^{۹۷} د نړیوالې جنایې محکمې پلټنې او بالقوه عدلي تعقیب به د روم د لوزنامې څخه وړاندې د دوه نیمو لسيزو جګړو او تر سره شوو تیريو باندې به هر ورو ستړګي پټي کړي. نو ځکه د تېر سره د چلند او د هغو قربانیانو چې عدالت غواړي د قانع کولو اغیزې د پوښتنې وړ دي. له ۱۳۸۲ کال څخه وروسته پر تر سره شويو جرمونو ټینګار به د بشري حقونو څخه د سرغړونو یو شمیر جدي عاملان به له پامه وغورځوي چې دا به یو ډیر خطرناک کار وي.

د نړیوالې جنایې محکمې له لارې پلټنه د بشري حقونو تېرو او حاضر و زیات شمېر سرغړونکو ته به د یو ګواښونکي عمل په ډول وي. مانی څرګندوي چې د نړیوالې جنایې محکمې د مشر څارنوال اشاره، چې غواړي یوه ځانګړې قضیه او یا هیواد پلټنې ځینې وختونه پر سرغړونکو یوه وپروونکې اغیزه د انتقالي عدالت د نړیوال مرکز یوه ځواب ویونکې وویل چې کیدای شي په افغانستان د نړیوالې جنایې محکمې څیړنه هغو خلکو ته هم ګواښ دی، چې د محکمې په موقت قضایې صلاحیت نه پوهیږي. او دا به په افغاني فعالینو کې دا هیله پیدا کړي چې داسې هیوادونه او یا سازمانونه شته چې د حساب ورکونې څخه ملاتړ کوي. ^{۹۸} د نړیوالې جنایې محکمې له لارې پلټنې کیدای شي د یو داسې چاپیریال په منځته راوړلو کې مرسته وکړي چې په هغه کې د معافیت څخه دفاع کول سخت وي او د حساب ورکونې د بیا راژوندی کولو لپاره کورنۍ لېوالتیا وهڅول شي. ^{۹۹} خو دا هم باید په یاد وساتل شي چې په سوډان کې د نړیوالې جنایې محکمې له خوا د ولسمشر عمر بشیر تورنول د جګړې او یا په جګړې پورې تړلو سرغړونو پر دوام یې کومه اغیزه نه درلوده.

آیا د نړیوالې جنایې محکمې لپاره سیاسي اراده شته؟ تر اوسه د افغانستان حکومت له دغې محکمې څخه غوښتنه نه ده کړې چې جنګي جرمونو په نښه کړي او داسې بنسټګري چې په حکومت او عدلي سکتور کې عمومي رایه د نړیوالې جنایې محکمې بنسټیزه نه غواړي. د روم د لوزنامې ۶۸ ماده له غرو هیوادونو څخه غواړي چې د محکمې له قضایې صلاحیت سره سم د نړیوالو جرمونو په پلټنه او عدلي تعقیب کې د محکمې سره په بشپړ ډول همکاري وکړي. ^{۱۰۰} زیاتره غړي هیوادونه کله چې د دغې محکمې سره یو ځای شوي دي، په څو میاشتو کې د نړیوالې محکمې سره د همکارۍ قانون یې تسوید کړی دی. د نړیوالې جنایې محکمې سره له یو ځای کېدو نږدې اووه کاله وروسته هم افغانستان د دغې محکمې سره د همکارۍ قانون نه دی تسوید کړی. د افغانستان د بشري حقونو د خپلواک کمیسیون د کمیشنر د وینا پر بنسټ، په حقیقت کې د عدلي وزارت د دغه قانون مسوده چې د افغانستان د بشري حقونو د خپلواک کمیسیون له خوا جوړه شوي وه له پامه غورځولي. ^{۱۰۱} بنیادي د حکومت د نه لېوالتیا تر ټوله روښانه نښه د نړیوالې جنایې محکمې د غرو هیوادونو په ناسته کې ددې هیواد تشه څوکۍ وي ^{۱۰۲}. لکه څرنګه چې د افغانستان د څار یوه استازي وویل، ”په خواشینۍ سره دا هغه نښه ده چې بنیې افغانستان په کومه اندازه د خپلو نړیوالو مکلفیتونو تر سره کولو ته ژمن دی او هم په ملي او نړیواله کچه د معافیت په وړاندې مبارزه کې څومره برخه اخلي.“ ^{۱۰۳}

^{۹۲} مینډیز، نړیواله جنایې محکمه، ۴۳-۳۹، نړیواله جنایې محکمه په خپل قضایې صلاحیت کې دوه محدودیتونه لري. لومړي نه غواړي او هم د دې توان نلري چې بالقوه تورن کسان تر عدلي تعقیب لاندې ونیسي او دویم یوازې محتمل قضایې صلاحیت لري چې له هغې نیتي څخه پیل کیږي چې په هغه هیواد کې اساسنامه نافذه شوي وي.

^{۹۳} جیمز رابنل،؛ نړیواله جنایې محکمه په افغانستان کې جنګي جرمونه څیړي، د ملګرو ملتونو مطبوعات، (نیویارک، وری ۱۹ کال ۱۳۸۸)

^{۹۴} مینډیز، نړیواله جنایې محکمه، ۳۹.

^{۹۵} دغه کنفرانس د نړیوالې جنایې محکمې د ایتلاف د استازو له خوا په کابل کې جوړ شو، د افغانستان څار، د لړم ۲ کال ۱۳۸۸. د حکومت، نړیوالې ټولنې او منډی ټولنو څخه زیات شمیر ته د ګڼون لپاره بلنه ورکړ شوي وو.

^{۹۶} حسین معین او احمد ضیا محمدی،؛ په افغانستان کې نړیوال جنایې محکمه؛ د نړیوال جنایې محکمې لاندې د افغانستان ژمنی د مشورتي غونډې پايله، (کابل د افغانستان څار، د لړم ۲ کال ۱۳۸۸).

^{۹۷} د لیکوال مصاحبه د انتقالي عدالت د نړیوال مرکز د استازي سره، د لړم ۲۶ کال ۱۳۸۸

^{۹۸} د لیکوال مصاحبه د انتقالي عدالت د نړیوال مرکز د استازي سره، د لړم ۲۶ کال ۱۳۸۸.

^{۹۹} د انتقالي عدالت نړیوال مرکز،؛ د سولې څخه مخکې عدالت؛ د سولې رامنځته کولو په قضیه کې د معافیت سره مبارزه.

^{۱۰۰} مینډیز، نړیوال جنایې محکمه، ۳۹-۴۲

^{۱۰۱} د نادر نادرۍ وینا، د نړیوال جنایې محکمې لاندې د افغانستان د حکومت ژمنی. کابل د لړم ۲ کال ۱۳۸۸

^{۱۰۲} د ۱۳۸۱ کال راهیسې د غرو هیوادونو شورا په کال کې یو ځل سره غونډه کوي.

^{۱۰۳} نعمت الله ابراهیمي، په نړیوال جنایې محکمې کې د افغانستان خالی څوکۍ: د نړیوال جنایې محکمې د غرو هیوادونو د غونډې څخه لنډ راپور.

کیدای شي د افغانستان د نړیوالو ملګرو په مینځ کې هم د نړیوالې جنایې محکمې د پلټنې لپاره لیبولتیا نه وي. اوس مهال ۴۳ هیوادونه په افغانستان کې پوځي حضور لري.^{۱۰۴} نړیواله جنایې محکمه کولای شي د بهرنیو ځواکونو له خوا د تر سره شویو جرمونو عدلي تعقیب او پلټنه وکړي. په حقیقت کې د نړیوالې جنایې محکمې مشر څارنوال په ځانګړې ډول یادونه وکړه چې کیدای شي څیړنه د دواړو خواوو، طالبانو او نړیوالو ځواکونو، د غرو د ګرفتاری لامل شي.^{۱۰۵} دا روښانه نه ده چې آیا نړیواله جنایې محکمه به په رښتیا سره پریکړه وکړي چې په افغانستان کې د پلټنې دنده په غاړه واخلي په داسې حال کې چې بنایي د سترو نړیوالو لویګارو له مخالفت سره به مخامخ شي. محکمه زیاتره د خپل د نوي بسکيلاک عدلي سیستم له امله تر نیوکو لاندې ده، چې د ملګرو ملتونو د امنیت د شورا د پنځو دایمي غړو د ګټو سره سم یواځې پلټنې تر سره کوي.^{۱۰۶} د دغې ادعا ارزښت به په ۱۳۸۲ کال کې د متحده ایالاتو او د افغانستان د حکومت تر منځ په لاسلیک شوي تړون کې وموندل شي. د روم د لوزنامې د ۹۸ مادې له احکامو څخه په ګټې اخیستلو سره، دغه ماده نړیوالې جنایې محکمه د هغو جرمونو له پلټنې څخه منع کوي چې د متحده ایالاتو تر سره شوي دي.^{۱۰۷} هر هغه بهیر چې موخه یې انتقالي عدالت وي، باید داسې یو تصور رامینځ ته نه کړي چې یواځې افغانان باید د خپلو جرمونو ځواب ووايي.^{۱۰۸} هغه بهیر چې د نړیوالو فعالینو او په ځانګړې توګه د سرتیرو د ستړي برخې مرسته کوونکي هیواد د سرغړونو په اړه پر عیني شواهدو سترګې پټوي، کیدای شي د محکمې مشروعیت کمزوری کړي، (د نړیوال عدالت په غځولو سره) او کیدای شي د افغانانو تر مینځ دښمنۍ او کرکي راولپاروي.

افغان مدني ټولنه کولای شي چې د نړیوالې جنایې محکمې سره د همکارۍ لپاره پر حکومت د فشار اچولو او همدا راز محکمې سره د معلوماتو په راغونډولو کې د مرستې له لارې د دا ډول نړیوال عدالت له بهیر سره د ملاتړ په رامینځ ته کولو کې مهمه ونډه ولوبوي. د افغانستان څارنیت لري څو د نړیوالې جنایې محکمې د انتلاف د یوه افغان غړي په توګه د خپلې نوي ونډې له لارې دا کار تر سره کړي.^{۱۰۹} دوی د ۱۳۸۸ کال د تلې په میاشت کې د نړیوالې جنایې محکمې په هکله یو مشورتی کنفرانس جوړ کړ چې په هغه کې د افغان دولت ستر کارکوونکي، نړیوال دیپلوماتان، کار پوهان، د افغان مدني ټولني او پوهنتون غړي یې سره یو ځای راغونډ کړل. خو دا ډیره مهمه ده چې دا تمه ونه کړو چې محکمه څه کولای شي او یا څه به وکړي. نړیواله جنایې محکمه اوس مهال یواځې د جرمونو په اړه معلومات راټولوي او بنایي پریکړه وکړي چې پلټنې تر سره نه کړي. سر بیره پر دې، دا روښانه نه ده چې د طالبانو سره روانې خبرې او د بښنې د قانون تنفیذ به د معلوماتو د راغونډولو پر دغه بهیر به څه اغیزه ولري.

د حساب ورکونې یو بل موجود میکانیزم د دریم هیواد له لارې د نړیوال قضایې صلاحیت پلي کول دي. ځانګړې جرمونه، لکه د بشر پر ضد جرمونه او عامه وژنې، چې خورا درنې ګڼل کېږي یواځې په نړیواله توګه او د یو هیواد تر قضایې صلاحیت لاندې محاکمه کیدای شي.^{۱۱۰} د ۱۳۸۴ کال د زمري په میاشت کې سرور زرداد فریادي، د اسلامي ګوند پخوانی قومندان په انگلستان کې په ۲۰ کلونو بند محکوم شو چې پر ده وارد شوي توروونه د ۱۳۷۱ څخه تر ۱۳۷۵ کلونو کې په افغانستان کې د کړونې او یرغل نیولو د کمپاین تر سره کول وو. دا په انگلستان کې په خپل ډول کې لومړنی محکمه وه چې د ملګرو ملتونو د شکنجې یا کړونې پر ضد د تړون یا کنوانسیون په رڼا کې تر سره شوه.^{۱۱۱} د ۱۳۸۴ کال د تلې د میاشتې په ۲۲ نیټه د هالنډ حکومت دوه تنه افغان سیاسي پناه غوښتونکو ته سزا واورله چې په ۱۳۵۸ کال په دوران کې یې په خفیه پولیسو کې لوړ منصبونه درلودل او شکنجې یې تر سره کړې وې.^{۱۱۲} د هالنډ حکومت د هغو افغانانو چې په جنګي جرمونو تورن ګڼل کېږي پلټنې ته ادامه ورکوي.

د دغو محکمو اغیزه څه ده؟ که څه هم چې په دې اړوند کله کله معلومات ډیر کمزوري دي، په بهر کې د افغانانو عدلي تعقیب نورو پټو او یا په ځواک کې کسانو ته یو پیاوړی پیغام دی چې دوی په هیڅ ځای کې خوندي نه وي. سر بیره پر دې په انگلستان کې د جنګي جرمونو د تورنو کسانو د محاکمه کولو خبر په افغانستان کې دننه وستایل شو. دا د دې لامل هم شو چې ګڼ شمیر افغانان نورو ته ووايي (د هغو کسانو په ګډون چې اوس د هیواد په دننه کې دي) چې دوی به هم له ورته توروونو سره مخ شي.^{۱۱۳} افغان مدني ټولنه بنایي وکولای شي د دا ډول پېښو په خپرولو کې ونډه ولوبوي او افغان قربانیان هیله مند کړي چې ځینې هیوادونه شته چې غواړي د جګړې د وخت د بشري حقونو جدي سرغړونکو سره محاسبه وکړي. که څه هم چې ځینې مرکه کوونکي په دې آند دي چې د افغانستان د حکومت له خوا د نړیوال قضایې صلاحیت د محاکمو په اړه کوم رسمی غبرګون نه دی ښودل شوی، چې کیدای شي په راتلونکې کې دغه پېښې په بالقوه ډول مخالفتونه راولپاروي او د دغه ډول محکمو دوام به له ګواښ سره مخامخ کړي.

^{۱۰۴} شمیری د ایساف د ویب پاڼې څخه: <http://www.isaf.nato.int/en/troop-contributing-nations/index.php>

^{۱۰۵} رینل، نړیوال جنایې محکمه په افغانستان کې جنایې جرمونه څیړي.

^{۱۰۶} رینل، نړیوال جنایې محکمه په افغانستان کې جنایې جرمونه څیړي.

^{۱۰۷} دغه تړون د افغانستان حکومت منع کوي چې د امریکا کوم هستوګن که د افغانستان په سیمه کې کوم جرم تر سره کړي هغه د عدلي تعقیب لپاره نړیوال جنایې محکمې ته معرفی کړي.

^{۱۰۸} نادری، نړیوال جنایې محکمه مشورتی غونډه.

^{۱۰۹} د لیکوال مصاحبه د جلال بېنښ سره.

^{۱۱۰} مانی، د معافیت ختمول او په افغانستان کې د عدالت رامنځته کول.

^{۱۱۱} ساندر اولیل، د انگلستان محکمه افغانی جنګسالار محکوم کړ: ګارډین ۲۸ چنګاښ کال ۱۳۸۴ په دغه ویب پاڼه کې موجود دی. <http://www.guardian.co.uk/2005/jul/19/> Afghanistan

^{۱۱۲} لیزبیت زیکوید، په افغانستان کې د هالنډ د شکنجې پېښې: د نړیوالو او داخلي وسله والو جګړو ترمنځ د ورانې اړیکې. د نړیوال جنایې عدالت ژورنال، ۴ ګڼه. ۴ (۱۳۸۵)

^{۱۱۳} پاتریشا ګوسمن، په افغانستان کې حقیقت موندنه، عدالت او ټیکوا؛ انتقالي عدالت په ۲۱ پېړۍ کې، د حقیقت موندنې مخکې عدالت. (د کامبریج د پوهنتون مطبعه ۱۳۸۵) ۲۲۲

که چیرې ټولني له خپلو تیرو سره په اغیزمنه توګه مقابله وکړي نو نړیوالې ټولني ته به لازمه نه وي چې په دې مسائلو کې بشکيل شي نو په دې توګه به نړیواله جنایي محکمه او د نړیوال قضایي صلاحیت محکمي به لږ او یا هم هیڅ نډه ونه لري. په داسې حال کې چې داسې ښکاري چې د افغانستان حکومت په مخ په زیاتیدونکې توګه د معافیت د په نښه کولو لپاره هڅه نه کوي، نو نړیوال میکانیزم یواځینې لاره ده چې کولای شي د جنګي جرمونو لپاره حساب ورکونه تعقیب کړي. آن که چیرې افغان مدني ټولنه په دې وتوانیږي چې د افغانستان د خلکو په مینځ کې د نړیوال عدالت د میکانیزم په اړه پوهاوی لوړ کړي او په دې هکله پوهه رامنځته کړي، خو دا روښانه نه ده چې د نړیوالو په لارښوونه ستر عدلي تعقیبونه به د افغانستان د خلکو له نظره مشروعیت ولري؟ په داسې حال کې چې په لندن کې د زرداد فریادي عدلي تعقیب د افغانانو له خوا وستایل شو، دغه محکمه یو بی ساری فرصت و. ”د عدالت لپاره د یوې بلنې“ موندنو وښودله که چیرې عدلي تعقیب تر سره شي، نو باید په افغانستان کې او د افغانانو په مشرۍ دې تر سره شي، تر څو د هیواد زیاترو وګړو ته د منلو وړ وي. ۱۱۴ آن که چیرې نړیواله جنایي محکمه وغواړي چې په افغانستان کې دننه فعالیت وکړي، آیا هغه محکمي چې د دې پر ځای چې په هیواد کې د ننه تر سره شوي وای د نړیوالو تر مشرۍ لاندې په بهر کې تر سره شوي، د افغانستان د خلکو له نظره به کوم مشروعیت ولري او که نه؟

۲،۴ د تېر سره مقابله: ډله ایز قبرونه او مستندول

د ډله ایزو قبرونو د تشخیص او ساتنې بهیر او د جنګي جرمونو او د بشري حقونو څخه د سرغړونو مستندول د هغو پالیسيو یوه برخه ده چې موخه یې د تېر سره مقابله ده. د تېرو جرمونو په سم ډول ثبتول، فعالینو او چارواکو ته به دا شرمونکي او ستونزمنه وي چې له هغوی څخه انکار وکړي، د واک څخه د سرغړونکو د لیري کولو لپاره فشار واچوي، او د راتلونکو سرغړونو څخه د مخنیوي لپاره پوهاوی لوړ کړي.^{۱۱۵}

”کله چې تاسې یو ډله ایز قبر پرانیږئ، تاسې د یو داسې چاپیریال په پرانیستلو پیل کوئ چې په هغه کې باید رښتیا وویل شي.“

د یوناما د بشري حقونو کارکوونکي

کله چې یو ډله ایز قبر موندل کیږي دا د حکومت او هر بل کس لپاره ستونزمنه ده چې له تر سره شوي جرمونو څخه انکار او یا پر هغو سترګې پټې کړي. لکه څرنګه چې د یوناما د بشري حقونو د څانګې یوه تن کارکوونکي وویل، ”کله چې تاسې یو ډله ایز قبر پرانیږئ، تاسې داسې د یوې داسې فضا په پرانیستلو پیل کوئ چې په هغه کې باید رښتیا وویل شي.“ نوموړي کارکوونکي څرګنده کړه چې څرنګه ډله ایز قبرونه د رښتیا ویلو، د لادرکه شویو کسانو د یو لیست له جوړولو او کله کله د عدلي تعقیب سره اړیکه لري. د ډله ایزو قبرونو پلټنه د بیا پخلاینې له بهیر سره مرسته کولای شي. دا معلومه شوه چې په بوسنیا کې د عزیزانو د برخلیک نه څرګندوالی، د بیا پخلاینې په لار کې یو ستر خنډ بلل کیږي.^{۱۱۶}

ډله ایز قبرونه د جرم صحنه او لادرکي یو پرله پسې جرم دی. د انتقالي عدالت د نړیوال مرکز یو استازی داسې استدلال کوي چې دا دولت ته دغه مسولیت ور کوي چې په دې هکله پلټنه وکړي.^{۱۱۷} که څه هم چې یوه نړیوال کارپوه په ډاګه کړه چې په افغانستان کې د ډله ایزو قبرونو په اړوند حکومت نه خو کومه رسمي پالیسي لري او نه هم د حکومت قانون له دغو قبرونو څخه ساتنه کوي. همدې کارپوه زیاته کړه، په عمل کې د نړیوالو نورمونو سره سم د عدلي طبي پلټنو لپاره اوس مهال ځایي وړتیا نه شته. په دې توګه وړاندې تر دې چې د تیر سره د مقابلي سره د مرستې لپاره د ډله ایزو قبرونو په هکله هیله پیدا شي لازمه ده چې پر سترو خنډونو بر لاسي وموندل شي.

د بشري حقونو ډاکټران، یوناما او د بشري حقونو لپاره د عالی کمیشنر دفتر، چې تر ۱۳۸۸ کاله پورې د بشري حقونو له ډاکټرانو سره یې مالي مرستې کولې، دغه بهیر یې مخ په وړاندې خوځولو. ۱۱۸ د بشري حقونو ډاکټران هڅه کوي چې افغان مدني ټولنه او افغان حکومت په افغانستان کې د عدلي طب د وړتیاوو د تشخیص او لوړولو په برخه کې کار وکړي. ۱۱۹ د بشري حقونو ډاکټران د کورنیو چارو وزارت د کارکوونکو، د افغانستان د بشري حقونو د خپلواک کمیسیون د غړو او د مدني ټولني نورو فعالینو په ګډون افغانانو ته روزنه ورکوي چې ډله ایز قبرونه مستند او ثبت کړي، او هڅه کوي څو قبرونه وپلټي او ساتنه یې وکړي او چیرې چې شوني وي غیر مسلکي کیندنې او د تیر د مستندولو د شواهدو رنګول ودروي. یوه نړیوال کارپوه څرګنده کړه چې یو ډله ایز قبر چې فکر کېده چې د کمونیست حکومت د ۳۰۰ تنه قربانیانو مړي به په کې ښخ وي په بدخشان کې وموندل شو. د تجربې د نشتوالي له امله، دغه قبر د ځایي خلکو له خوا په ناسمه توګه وکیندل شو چې د عدلي طب شننې یې ناشوني کړي. د یو ډله ایز قبر په سمه توګه ساتنه ډیره مهمه ده، لکه څرنګه چې نوموړې کارپوه زیاته کړه، ”مور ته اړینه ده چې شواهد خوندي کړو، د هغوی له وېجاړیدو څخه مخنیوی وکړو چې دا کار به وروسته ښایي له مونږ سره د حقیقت په موندلو کې مرسته وکړي.“ په یوه هیواد کې چیرې چې د باوري حقیقت موندنې لپاره ډیره لږه هڅه شوې، په ملي کچه

^{۱۱۴} د افغانستان د بشري حقونو خپلواک کمیسیون؛ د عدالت لپاره غږ؛

^{۱۱۵} د مدني ټولنو اخیزي راپور، د انتقالی عدالت او مستند کولو ورکشاپ؛

^{۱۱۶} ایسابل ویسنگ او ارنلد والورین، را میموری، پریجیدور، د قومی پاکولو لابراتوار، لندن ساقی کتاب پلورنځی ۱۳۸۵، ۱۰۸

^{۱۱۷} د لیکوال مصاحبه د انتقالی عدالت د نړیوال مرکز د استازی سره، د لینډی ۲ کال ۱۳۸۷

^{۱۱۸} د همکاري د هغه تقاضا لیک پر بنسټ منځته راغی چې د یوناما، د بشري حقونو د ډاکټرانو او کورنیو چارو وزارت تر منځ په کال ۱۳۸۶ کې لاسلیک شو،

^{۱۱۹} د لیکوال مصاحبه د نړیوال کارپوه سره. تر ۱۳۸۷ پورې یوناما او د افغانستان د بشري حقونو کمیسیون د بشري حقونو د ډاکټرانو حضور یې په افغانستان کې تمويل کړي. په دغه کال کې د دغه موسسې مالی وړاندیز د متحده ایالاتو د بهرنیو چارو وزارت له خوا ومنل شو او وروسته له ۱۳۸۸ کال څخه یوناما او د افغانستان د بشري حقونو خپلواک کمیسیون له خوا نه تمويل کیږي.

بنکيلو کسانو ته د داسې يولر وسايلو برابرول چې له هغې لارې وکولای شي د عدلي طب وړتياوو ته پراختيا ورکړي او په افغانستان کې د بشري حقونو سرغړونې په نښه کړي، د انتقالي عدالت بنسټيزه برخه جوړوي.

په افغانستان کې د ډله ايزو قبرونو د پلټنو په لار کې ستره ننگونه هغه چاپيريال دی چې په هغه کې په جنګي جرمونو ګڼ شمير شکمنو کسانو حکومتي جوړښتونه يې تر خپلې ولکې لاندې نيولي دي. د بيلګې په توګه د ليلي دښتې په يوه ډله ايز قبر کې د ۲۰۰۰ څخه زياتو بندي طالبانو (افغان او پاکستاني) او همدارنګه بنسټيزې ځينې د القاعده جنګيالي، بنځ شوي دي، چې په ۱۳۸۰ کال کې د کنډز ولايت له نيول کېدو څخه وروسته د متحده ايالاتو ځانګړو ځواکونو او شمالي ټولې ته تسليم شوي وو.^{۱۲۰} د بشري حقونو د ډاکټرانو څيړونکو (په يوه ماموريت کې چې د يوناما او د بشري حقونو د عالي کميشنر د دفتر له خوا تنظيم، او مالي ملاتړ يې شوی و) د ۱۳۸۰ کال د مرغومي په مياشت کې يې دغه ډله ايز قبر وموند او د ۱۳۸۱ کال د غويي په مياشت کې يې هغه وڅيړلو. له هغه وروسته د بشري حقونو د ډاکټرانو کار پوهانو يو بل ۱۵ کسيز ډله ايز قبر وموند، د دغو مړو پر دريو تنو باندې طبي څيړنې وکړې او په ډاګه شوه چې د هغوی مړينه انسان وژنه وه.^{۱۲۱}

که څه هم چې بشپړه موندنې هيڅکله هم تر سره نشوې. د جنګي جرمونو لپاره د متحده ايالاتو پخواني سفير، پاپر پروسپر، څرګنده کړه چې په څه ډول د افغان او امريکايي چارواکو د ټينګار له امله د دوی دفتر خپلې څيړنې يې کمې کړې. د بوش اداره په څرګند ډول يې په دې هکله انديښنه درلوده چې پلټنه به د کرزي حکومت ته به زيان ورسوي.^{۱۲۲} دغه ډار هم وو چې ښايي دغه پلټنه به د ليلي په دښته کې د متحده ايالاتو ګڼون هم را برسیره کړي. په ۱۳۸۰ کال کې ستر شکمن جنرال عبدالرشيد دوستم د سي آی اي د معاش اخيستونکو په لېست کې شامل وو او د هغه ملېشه ډلې د متحده ايالاتو له ځانګړو ځواکونو سره يو ځای په فعاليت بوخت وو. داسې شواهد څرګندوي چې د عامه وژنې پر مهال امريکايي پوځيان هم په صحنه کې موجود وو.^{۱۲۳} وروسته په داسې حال کې چې د امريکې د نړيوالو اړيکو مسووله څانګه (The State Department) په خپل د ۱۳۸۱ کال د بشري حقونو په کلني رپورټ کې د دې پېښې يادونه وکړه، خو بل هيڅ عمل يې تر سره نه کړ. په ۱۳۸۷ کال کې د بشري حقونو ډاکټرانو ځينې کينډنې وموندلې چې ددې څرګندونه يې کوله چې د ليلي د دښتې په ډله ايز قبر کې لاس وهنه شوې او د شواهدو د له مينځه وړلو په هکله يې انديښنې څرګندولې.^{۱۲۴}

په داسې حال کې چې د واکمنو کسانو له خوا د ډله ايزو قبرونو د پلټنې د فعالينو په وړاندې خنډونه رامېنځ ته شوي دوی به څرنگه پلټنې تر سره کړي؟ د بشري حقونو د ډاکټرانو محاسبه شوي تګلاره د هيلې يوه بله سرچينه بلل کيږي. د مدني ټولني د فعالينو تر څنګ د کورنيو د چارو د وزارت د کارکوونکو روزنه په دغه ډګر کې لومړنۍ ګام دی چې د ډله ايزو قبرونو د پلټنې په موخه په ټولو برخو کې د خبرو اترو، پوهې او ملاتړ لپاره د دواړو هڅې سره يوځای کوي. د عدلي طب د کار طبيعت داسې دی چې په پرلپسې ډول پر ځانګړو ډله ايزو قبرونو متمرکز وي، په همدې ډول په افغانستان کې د دې لپاره وړتيا په دې مانا ده چې هر مړو به ځينې ډله ايز قبرونه نه کشف شوي او نه سپړل شوي پاتې وي.^{۱۲۵} د انتقالي عدالت د نړيوال مرکز يوه استازې استدلال وکړ د هغو تمو له کبله چې د بهير د کار په اړه دي بايد دا په خورا احتياط سره تر سره شي. اوس مهال د خلکو د تمو او د ډله ايزو قبرونو د موندنې په اړه د دوی د غوښتنو په هکله ډيره لږه پوهه شته.^{۱۲۶} يو محاسبه شوی بحث چې د ټولني بيلا بيلې برخې په کې ګډون ولري د دغو هيلو په تر سره کولو کې به مرسته وکړي او د ډله ايزو قبرونو د پاليسۍ د موخو په اړه به پوهه رامنځته کړي. په دې توګه د بشري حقونو ډاکټران د ډله ايزو قبرونو په اړه د مدني ټولني، څارنوالانو، قاضيانو، ملا امامانو او پوهانو سره تر منځ يو بحث هڅوي.^{۱۲۷} د افغانستان د څيړنې او ارزونې د ادارې "د جګړې د ميراثونو" په هکله روانه څيړنه به د ډله ايزو قبرونو د موندنو په اړه د افغانانو غوښتنې او تمې راوسپړي، او هيله کيږي چې د دغې موضوع په اړه بحث سره مرسته وکړي.

په داسې حال کې چې په افغانستان کې به د عدلي طب شواهد به په يو څو پېښو پورې محدود وي، خو مستندول به په پراخه توګه د شاهدانو د شهادتونو د راټولو څخه جوړ وي. په پای کې د مستندولو موخه دا ده چې پاتې شوي کسان په دې وتوانيږي خپل کيسې ووايي او له نورو سره يې شريکي کړي، او په دې هکله چې د جګړې په بهير کې څه پېښ شوي يو څرګند انځور را مينځ ته کړي. داسې يو انځور جوړ کړي چې وينې په تېرو جګړو کې څه

^{۱۲۰} د راپورونو پر بنسټ د جنرال دوستم، چې د دفاع وزارت پخوانی کارکوونکی وو او اوس مهال د کرزی په حکومت کې د مسلح ځواکونو په قومندانۍ کې د ريس ارکان منصب لري، مشري لاندې ځواکونه په کانټرولونو کې بنديان خفه کړي کله چې دوی يې د کنډز څخه شبرغان ته بېول او وروسته هلته دوي خښ شول. وګورئ د بشري حقونو ډاکټران، ؛ د بشري حقونو ډاکټران په افغانستان کې د ډله بيزو قبرونو د ايسټلو لپاره د تحقيق غږ کوي، ؛ او په دغه ويب پاڼه کې تر لاسه کولای شئ: <http://physiciansforhumanrights.org/library/news-2008-12-12.html>

^{۱۲۱} د بشري حقونو ډاکټران، ؛ د بشري حقونو ډاکټران په افغانستان کې د ډله بيزو قبرونو د ايسټلو لپاره د تحقيق غږ کوي، ؛

^{۱۲۲} رابين انتقالي عدالت او بشري حقونه په افغانستان کې، ۵-۵۷۴

^{۱۲۳} رابين انتقالي عدالت او بشري حقونه په افغانستان کې، ۵-۵۷۴

^{۱۲۴} د بشري حقونو ډاکټران، ؛ د بشري حقونو ډاکټران په افغانستان کې د ډله بيزو قبرونو د ايسټلو لپاره د تحقيق غږ کوي، ؛

^{۱۲۵} د نړيوال بحران ډله، د افغانستان عدلی سمون او انتقالي عدالت، ۱۳۸۲، ۱۸

^{۱۲۶} د ليکوال مصاحبه، د انتقالي عدالت نړيوال مرکز د لينډي ۲۱ کال ۱۳۸۷

^{۱۲۷} د ليکوال مصاحبه، نړيوال کار پوه، د لينډي ۱۷ کال ۱۳۸۷.

پېښ شوي. د مستندولو یو منطقي بهیر د فعالینو او چارواکو لپاره له تیر څخه انکار کول شرمناکه او ستونزمنه کوي.^{۱۲۸} سر بیره پر دې، لکه څرنگه چې واردين او سټیل استدلال کوي، کله چې کیسي ونه ویل شي او تېري سرغړونې تایید نه شي، نو کیدای شي چې اجازه ورکونکي چاپیریال را مینځ ته شي او د اوسنیو مشرانو له خوا د نورو سرغړونو تر سره کیدل به و هڅوي.^{۱۲۹}

د مستندولو لپاره یو ډیر ښه انتخاب د افغانستان د بشري حقونو خپلواک کمیسیون دی چې د بشري حقونو د سرغړونو د پلټنې او مستندولو دنده لري.^{۱۳۰} په ۱۳۸۳ کال کې د افغانستان د بشري حقونو خپلواک کمیسیون د هیواد په کچه یو مشورتی بحث تر سره کړ او په کال ۱۳۸۴ کې “د عدالت لپاره د یوې بلنې” تر سر لیک لاندې یې د هغه بحث رپوټ خپور کړ. د هغوی د مستندولو تر ټولو وروستی پروژې له ۱۳۵۷ کال څخه بیا تر ۱۳۸۰ کال پورې د افغانستان په هر ولایت کې د بشري حقونو سرغړونې یې ترسیم کړې. په دې توګه په ټول هیواد کې د عامو قربانیانو د تجربو پر پراخولو او ددې جرمونو د ترسره کولو د مقصد په هکله چې پرې سترګې نه شي پټیدلای او نه بېل کیري ټینګار کیري دغه څیړنه دا وړتیا لري چې یو رښتینی بدلون رامنځ ته کړي. پر جګړې یو لنډه کتنه څارنوالانو ته دا اجازه ورکوي چې پلټنه تر سره کړي او له پلټنې څخه وړاندې نقشه جوړونه یوه عامه وسیله ګڼل کیري. په داسې حال کې چې د انتقالي عدالت د نړیوال مرکز یو استازی ټینګار کوي چې دا یواځې یو لومړنی ګام دی او اړینه ده چې په دې هکله چې د نقشه اخیستنې پروژې څه کولای شي او څرنگه دا وړاندې کیدلای شي تمې په رښتیني بڼه وساتل شي.^{۱۳۱} په افغانستان کې د مستندولو یو لړ نورې د پام وړ پروژې هم په لاره اچول شوي دي. په ۱۳۸۳ کال کې د بشري حقونو د عالي کمیشنر دفتر د افغانستان د بشري حقونو د خپلواک کمیسیون د سلا مشورو په مرسته یې په افغانستان کې له ۱۳۵۷ څخه تر ۱۳۸۱ کاله پورې د بشري حقونو د سترو سرغړونو او جنګي جرمونو په اړه معلومات، د ملګرو ملتونو د موجودو اسنادو او له هیواد څخه بهر د نورو اسنادو پر بنسټ، راغونډ کړل. داسې انګیرل کیده چې راپورونه به په یوه وخت خپاره شي، ځکه چې د امنیتي دلیلونو له امله د ملګرو ملتونو رپوټ هغه څه یې کولای شول چې د افغانستان د بشري حقونو خپلواک کمیسیون یې نه شي کولای. ځانګړې پېښې څرګندې کړې، او د جرمونو تر سره کونکي تشخیص کړي.^{۱۳۲} خو د دغې مسالې په اړه د ملګرو ملتونو رپوټ هیڅ کله هم خپور نه شو.^{۱۳۳}

د افغانستان عدلي پروژې په افغانستان کې د تېرو جنګي جرمونو په اړه ډیر زیات اسناد له ځانه سره لري. په ۱۳۸۴ کال کې دغې پروژې (د سیورو خپرول: جنګي جرمونه او د بشر پر ضد جرمونه: د ۱۳۵۷ - ۱۳۸۱) تر سر لیک لاندې یو رپوټ خپور کړ.^{۱۳۴} رپوټ یو شمېر مهمې پېښې یې مستندي کړې چې دجرم د ستروالي او یا په جرمونو کې د ښکیلو کسانو د واک پر ګډۍ د پاتې کیدو له کبله خورا مهمې دي. د بشري حقونو د څار سازمان هم یو لړ نور مستندول یې تر سره کړي دي. پر وینو ککر لاسونو تر سرلیک لاندې د رپوټ ۱۳۳ مخونه د دوو کلونو پر لپسې مطالعې او له ۱۵۰ څخه زیاتو عیني شاهدانو، پاتې شویو کسانو او حکومتی چارواکو سره د مرکو پایله ده.^{۱۳۵}

زیات شمېر نورو سازمانونو هم د شواهدو د خوندي کولو، او په مبتکرانه توګه د جګړې په اړه د یادونو د ثبتولو په اړه یې کارونه کړي دي. د یووالي او عدالت لپاره بنسټ (FSFJ) هم د ځینو قربانیانو کیسي^{۱۳۶} ثبت کړي او د ښځو لپاره د ملګرو ملتونو وجهی صندوقه هم د ټول افغانستان څخه د ښځو له خولو ویل شوي شواهد یې راټول کړي دي.^{۱۳۷} د کلید موسسې^{۱۳۸} هم د پرائیستي ټولني د انستیتیوت په مالي مرسته د “جنګي جرمونو” تر سرلیک لاندې یې یو کتاب خپور کړی چې د قومندانانو، جنګ سالارانو او بهرنیو ځواکونو له خوا د تر سره شوو جنګي جرمونو په هکله له ۲۵ رپوټونو څخه جوړ شوی دی.^{۱۳۹} دغه فعالیتونه نه یواځې په افغانستان کې د تر شویو سرغړونو په مستندولو کې وړزیاټ شوي، بلکې د قربانیانو په راضي ساتلو کې هم مرسته کوي.

^{۱۲۸} د لیکوال د مصاحبو پر بنسټ لیدنی د بوسنیا هرزګوینا څخه، د ماستری سند. آیا نړیوال کولای شي جنایتکاران محاکمه کړي او د نوي جګړې وروسته د پخلاینې لپاره لاره خلاصه کړي. په بوسنیا هرزګوینا کې د تېر د اصطلاح ته نږدی کیدل.

^{۱۲۹} وردين او سټیل ؛ د کیسو بیانون: د کمبودیا د تجربې څخه افغانستان ته درسونه؛ د متحده ایالاتو د سولې انستیتیوت د سولې په اړه لنډی خبری، لیدني ۱۳۸۷ په دغه ویب پاڼه کې تر لاسه کولای شي.

^{۱۳۰} د بشري حقونو ډاکټران، ؛ د بشري حقونو ډاکټران په افغانستان کې د ډله ییزو قبرونو د ایستلو لپاره د تحقیق غږ کوي؛

^{۱۳۱} د لیکوال مصاحبه، د انتقالي عدالت نړیوال مرکز استازی، د لړم ۴ کال ۱۳۸۷

^{۱۳۲} ګوسمن، حقیقت موندنه، عدالت او ټیکاو په افغانستان کې. ۲۰

^{۱۳۳} ګوسمن، په افغانستان کې حقیقت موندنه، عدالت او ټیکاو؛ دغه راپور ځکه چاپ نشو چې د دې دار وو چې د ملګرو ملتونو ځینې کارکوونکي په هغه ګډون ولري او هغه خبری اتری سره کرکیجن کړي چې د زیات شمیر ځواکمنو ملیشه (د لسمې لویا په ګډون چې سیاف ته وفاداره وو) وو د ټولنو سره د بیا یو ځایکولو پروسه کې پلان شوي وو. دوي استدلال وکړ چې ، د یو شرمونکو عمل په ډول، راپور داسې هیلی راپور ته کړ چې نه ملګري ملتونه او نه هم حکومت کولای شوی هغه تر سره کړي، په ځانګړی ډول، دوي د هغه کسانو په هکله هیڅ هم نشوای کولای چې په راپور کې د هغوي نومونه راغلی وو.

^{۱۳۴} د افغانستان عدلي پروژې ډاروونکي سیوري: بشري ضد او جنګي جرمونه: ۱۳۵۷ تر ۱۳۸۱ پورې (کابل افغانستان د عدلي پروژې کال ۱۳۸۵)

^{۱۳۵} د بشري حقونو د څار موسسه ؛ په وینو ککر لاسونه، په کابل او افغانستان کې تېر ناخوالی او د معافیت مشرو عیت.

^{۱۳۶} د لیکوال مصاحبه د عدلي پیوستون لپاره د موسسې استازی د لیدنی ۲۹ کال ۱۳۸۷

^{۱۳۷} د یونیفیم استازی شخصی تبصره

^{۱۳۸} د کلید ګروپ یو غیر انتقاعي ډله ده چې د بشري خدمتونو د پراختیا په ډګر کې کار کوي. د کلید ګروپ یوه افغانی رسنی موسسه ده چې ټول ۳۴ ولایتونه تر خپل پوښښ لاندې لري او د هغوي خپرونې په ګاونډی ایران او پاکستان کې هم ویشل کیري.

^{۱۳۹} د کلید ګروپ استازی شخصی تبصره، د جدی ۲۴ کال ۱۳۸۸، دا په پښتو او دري ژباړل شوی د چاپ ته آماده دی.

که څه هم چې په افغانستان کې سیستماتیک مستندول کوم تیر تاریخ نه لري او لا تر اوسه د مستندولو د غه هڅې په پراخه توګه همغږي نه لري. وارې او سټیل استدلال کوي چې په افغانستان کې د جنګي جرمونو مرتکبین هڅه کوي چې دغه تشه د خپل تیر خود پرستانه لړ لید سره ډکه کړي.^{۱۴۰} د یاد وړ سند د بڼې پریکړه لیک دی، چې په یو ډول بې په ډګر کې د مجاهدينو د جنګیالیو سر غړونې چې یوه سببځلې جګړه یې ګټلې وه تاییدوي.^{۱۴۱} نور کسان، د افغانستان د حکومت د لوړو پوړو چارواکو په ګډون، د زیاتو شواهدو د شتون پر خلاف، د تېرو جنګي جرمونو له مسولیت څخه انکار کوي.^{۱۴۲} سر بيره پر دې دافغانستان جګړه په حقیقت کې څو جګړې دي، هرې جګړې څو پړاونه او فعالین درلودل چې د یوې هر اړخیزې کیسې لیکنه ستونزمنه کوي.^{۱۴۳}

نړیوال متخصصین کولای شي د مستندولو په برخه کې داخلي وړتیا لوره کړي څو په دې توګه وکولای شي انفرادي مستندول همغږي او د هغوی اغیزمنتیا پیاوړې کړي. د سولې لپاره د متحده ایالاتو انستیتیوت د یو امریکایي پوهنتون سره یو ځای د مستندولو د معلوماتو د زیرمې (ډیټابیس) کاري چوکاټ جوړوي څو په دې توګه د تېرو جرمونو په اړه معلومات راټول او موخه یې دا ده چې په افغانستان کې د جنګي جرمونو د مستندولو مرکز رامینځ ته کړي.^{۱۴۴} د دغې پروژې یوه کارکوونکې وویل چې دغه کار به ټول خپاره شوي رپوټونه او نه خپاره شوي مواد لکه د افغانستان د عدلي پروژې ډیټابیس سره یوځای او دا به ډاډمنه کړي چې د ټولو اړوندو پړاوونو جنګي جرمونه تر پوښ لاندې ونیسي. څرنګه چې دغه مرکز له افغانستان څخه بهر دی نو د حساسو موادو د زیرمې لپاره یو ډاډمن ځای دی. د متحده ایالاتو د سولې انستیتیوت له بیلابیلو نادرولتي سازمانونو سره اړیکه نیسي څو دوی و هڅوي چې له دغه ډیټابیس څخه د هغو خصوصي او کود لرونکو موادو د ساتلو لپاره کار واخلي چې دوی یې غواړي او هم هغه مواد چې دوی یې غواړي شریک یې کړي. کیدای شي دغه مواد د حکومت د هر ډول ارزونې بهیر لپاره بېر لاسي وي. دا هم د یادولو وړ ده چې له دغه ډول ډیټابیس څخه د بوسنیا په جګړه کې په جنګي جرمونو د تورنو کسانو د محکمې لپاره د رپوټونو او شواهدو د تر لاسه کولو لپاره ګټه اخیستل شوې وه.^{۱۴۵}

یوه بله ننگونه دا ده چې تر هغه وخته چې تورن کسان په ځواک کې پاتې وي، بنایي شاهدان د شهادت ورکولو لپاره لیاواله نه وي، کیدای شي د شاهد شهادت هم د باور وړ نه وي. د تجربې د نشتوالي له امله، هغه کسان چې اسناد راغونډوي بنایي په دې ونه توانيږي چې د عیني شواهدو او انگازو تر مینځ توپیر وکړي. چې دا کار په دغه برخه کې د یادو شوو بهیرونو پر لور د حقیقت موندنې او پخلاینې کره توب، اعتماد او مرسته پېچلې کوي. چې یو وار بیا هم نړیوال ملاتړ خورا مهم دی. د ۱۳۸۷ کال د تلې په میاشت کې د متحده ایالاتو د سولې انستیتیوت د کمبودیا د مستندولو د مرکز (DC-Cam) او د پرائیسي ټولني انستیتیوت په ګډه یو پنځه ورځنی روزنیز ورکشاپ جوړ کړ چې په هغه کې یې د افغانستان مهم نادرولتي سازمانونه او د نړۍ له ګوټ ګوټ څخه کار پوهان سره راغونډ کړل څو د کمبودیا د تېرو جرمونو د مستندولو هڅې وګوري، د مستندولو د بهیر څخه ښه پوهه تر لاسه کړي او هغه ورته مودلونه او فعالیتونه عملي او تر بحث لاندې ونیسي چې بنایي په افغانستان کې هم وکارول شي.^{۱۴۶}

۳،۴ د تېر جبران

نړیوال قانون^{۱۴۷} تاییدوي چې یوه جبرانونکې کرنلار د ټولنیز ډله ایز مسولیت د تاییدولو لپاره یوه مهمه لاره ده چې د قربانیانو پور دی. جبران کولای شي د زیانونو د جبران لپاره بیلابیلې لارې چارې وکاروي څو فکر، جسمي د ملکیت، مالي تاوانونه بیا ورکړي، زده کړه، یادونې، د قانون بیا رغونه، معذرت غوښتنه، ان د بنځولو لپاره د یوه عزیز د مړې بیرته ورکول تضمین کړي.^{۱۴۸} په داسې حال کې چې دا شونې نه ده چې قربانی شخص ته رسول شوی زیان په بشپړ ډول جبران شي، او یا هر قربانی ته د رسیدلې زیانونو څخه د را پیدا شوو کړاوونو کچه و ارزول شي، خو د جبران پروګرام کولای شي د ځینو ستونزو د حل لامل شي چې د زیانونو څخه مینځ ته راغلي. د سیرالینون د حقیقت موندنې او بیا پخلاینې کمیسیون په خپل وروستي راپور کې څرګنده کړه چې جبران د ملي باور د رامنځ ته کولو او د بیا پخلاینې د هڅولو لپاره لومړني اسباب دي.^{۱۴۹}

په افغانستان کې د تېرو او اوسنیو جنګي جرمونو جبران په ناسمه توګه ټاکل شوی او پلي شوی او د جبران د یو هر اړخیز پروګرام د رامینځ ته کیدو لامل نه دی شوی. د ساري په ډول، د افغانستان حکومت، ایتلافي ځواکونه او د ناټو مرستندوی هیوادونه د ږنگ شوو جايدادونو او ملکي وژنو په اړه د

^{۱۴۰} ورډین او سټیل؛ د کیسو بیانول: د کمبودیا د تجربې څخه افغانستان ته درسونه؛

^{۱۴۱} د عمومي عفو د قانون په سریزه کې ویل شوي چې کومه جګړه کې چې د ډښمنیو سبب شو، جهاد او مقاومت او د افغانستان د خلکو برحقه جګړه وو چې د دین څخه دفاع کول، د هیواد په تاریخ کې یوه ستره لاسته راوړنه وو او زموږ د ملي افتخاراتو کی راځی.

^{۱۴۲} دوستم مخکې ویلی وو چې په دشت لیلی کې د طالب بندیانو وژنه او خښول غیر عمدی وو د ۲۰۰ کسانو د وژلو ادعا وکړه چې اکثرأ د ناروغیو او ټپونو له مر شويدي.

^{۱۴۳} د نړیوال بحران ډله، د افغانستان عدلی سمون او انتقالي عدالت، ۱۳۸۳، ۱۸.

^{۱۴۴} د لیکوال مصاحبه، د متحده ایالاتو د سولې انستیتیوت، د لینډی ۱۳ کال ۱۳۸۷.

^{۱۴۵} د مدنی ټولني اخیري راپور، د انتقالي عدالت او مستند کولو ورکشاپ د حوت ۲۷ تر ۲۹ کال ۱۳۸۷.

^{۱۴۶} ورډین او سټیل؛ د کیسو بیانول: د کمبودیا د تجربې څخه افغانستان ته درسونه؛

^{۱۴۷} د جبران په بڼه د تاوان حق، غرامت، بیا اخیلول، قناعت او د نه تکرار لپاره ضمانت، بنسټیز اصولونه او د نړیوال قوانینو د جدی سر غړونو او د نړیوال بشری قانون څخه د تیریدو د قربانیانو د تاوان لپاره رهنمود، چې د ملګرو ملتونو د عمومي اسامبلې په ۶۰/۱۴۷ نېټه د جدی ۷ کال ۱۳۸۳ پریکړه کې ځای شوي وو.

^{۱۴۸} ورت ټاپل، انتقالي عدالت، (اکسفورډ نیویارک، د اکسفورډ د پوهنتون مطبعه ۱۳۸۰) ۱۳۷.

^{۱۴۹} محمد سوما او کرستین کوریا، په سیرالینون کې د تاوان او د هغه د پلي کولو په اړوند راپور، (د انتقالي عدالت نړیوال مرکز ۱۳۸۸)

جبران بیلابیلې طرحې لري. دا د دې لامل شو څو په دې وروستیو کې د افغانستان د بشري حقونو خپلواک کمیسیون د سترې محکمې څخه د بسيا جبران په اړه د نظر غوښتنه وکړي. د انتقالي عدالت نړیوال مرکز څرگنده کړه چې د افغانستان حکومت باید پر دې ټینګار وکړي چې نړیوال ځواکونه د سترې محکمې احکام رعایت کړي.^{۱۵۰} د مالي جبران لپاره یوه بله پالیسي، د کار، ټولنیزو چارو، شهیدانو او معلولینو د وزارت له خوا د شهیدانو د پاتو کسانو او معیوبینو لپاره د تقاعد حقوق دي.^{۱۵۱} د معلولینو او پاتې شویو کسانو د منلو شرط دا دی چې د دوی معیوبیت په جګړه پورې اړوند وي. سر بیره پر دې داسې پیاوړې میکانیزمونه نه شته چې د جګړې اړوند مرګ ژوبلې پېښې ثابتې کړي، چې دا کار نه یواځې د درغلو ادعاوو لپاره لار پرانیزي بلکې د ټولنو او چارواکو لپاره د شرایطو د ارزونې بهیر لانجمن کوي.^{۱۵۲} په همدې ډول دا د پوښتنې وړ ده چې آیا دغه ډول پالیسي د انتقالي عدالت د جبران د پالیسي یوه اصلی برخه کېدای شي چې د ټولو قربانیانو د کړاوونو د تائید په موخه طرحه شوې ده. په داسې حال کې چې دا باید تائید شي چې په یوه چاپیریال کې چې زیات شمېر خلک کولای شي ادعا وکړي چې قرباني دي، د هر حکومت لپاره د جبران یوه هر اړخیزه پالیسي به ډیره ستره دنده وي.

په عمومي ډول حکومت په دې کې پاتې راغلی چې خپل مسوولیتونه کوم چې د عمل په پلان کې بیان شوي دي، عملي کړي، خو د افغانانو کړاوونه تائید کړي. په ۱۳۸۵ کال کې د بشري حقونو د نړیوالې ورځې (د قربانیانو ورځ) پر مهال د ولسمشر کرزي له خوا د عمل د پلان عامه پیل او په نورو کلونو کې د قربانیانو پر حقونو د هغه ټینګار، ټولې سمبولیکې نښې وې.^{۱۵۳} په وروستیو کلونو کې د افغانستان حکومت په پراخه توګه قربانیان یې له پامه غورځولي دي او د دوی د کړاوونو د یاد ساتلو سمبولیک نوښتونه ډیر محدود شوي دي. ګڼ شمېر د مدني ټولنو سازمانونو د افغانستان د جنګي قربانیانو د یاد ساتلو د رسمی بهیر لپاره یې خپل ملاتړ څرګند کړ. په ۱۳۸۶ کال کې له هغه وروسته چې د بدخشان په ولایت کې یو ډله ایز قبر وموندل شو، ولسمشر کرزي ژمنه وکړه چې هغه ځای کې به یادګاري ځلی جوړ کړي، خو دا ژمنه هیڅکله هم تر سره نشوه.^{۱۵۴} دغه ډول چلند د حکومت د هغو یادګاري ورځو پر خلاف دی چې د مجاهدينو، د افغانستان د اسلامي انقلاب او د احمد شاه مسعود د ورځې په نامه عمومي رخصتې یې اعلان کړي او همدارنګه یې د کابل په مرکز کې د مسعود د څلور لارې ځلی یې جوړ کړی. د دې پر ځای د قربانیانو د ورځې د یاد مسوولیت د افغانستان د مدني ټولني پر غاړې ته پرېوت. په ۱۳۸۷ کال کې د قربانیانو پر ورځ د بدخشان په ولایت کې د کمونستانو د ډله ایز قبر د په نښه کولو په موخه یو یادګاري ځلی جوړ شو.^{۱۵۵} بل کال د افغانستان د بشري حقونو خپلواک کمیسیون د لومړي ځل لپاره د جګړې د قربانیانو موزیم یې په بدخشان کې پرانیست. موزیم د لسګونو زرو افغانانو د مرګ یادونه کوي چې په هغه کې د جګړو پاتې شوني، د قربانیانو ټوټه او وراسته شوي کالي، بوټان، ځولني، تسبیح او همدارنګه د سلګونو قربانیانو عکسونه او نومونه ځای لري. د موزیم لپاره سیمه د خلکو له خوا ورکړل شوې او په دې بهیر کې قربانیان هم ښکېل وو. د افغانستان د بشري حقونو د خپلواک کمیسیون یو کمیشنر وویل چې په پام کې ده د قربانیانو د یاد ساتلو په موخه ورته کړنه په هرات او کنړ کې هم تر سره کړي.

د انتقالي عدالت نړیوال مرکز څرګندوي چې د افغانستان د روانې جګړې د قربانیانو د نامنځني فرصتونه کېدای شي دا ممکنه کړي چې مدني ټولنه د افغانستان حکومت سره په ګډه کار وکړي.^{۱۵۶} په داسې حال کې چې دا ډیره مهمه ده څو تائید شي چې په افغانستان کې د قربانیانو نامنځني په سیاسي خنډونو کې بندې پاتې دي. د جګړې د لاملونو او پایلو په اړوند له یوې هر اړخیزې ارزونې پرته، کېدای ښايي بیلابیلې ډلې د یاد ساتلو د بیلابیلو سمبولیکو پلانونو سره مخالفت وکړي. که یو ځلی د کمونستانو د دورې د ظلم څرګندونه کوي، نو د طالبانو د دورې قربانیان به ناراضه شي. دا که مجاهدين وستایي، قربانی شوي قومي لږکۍ ښايي د هغه مخالفت وکړي.^{۱۵۷} هغه فعالین چې په دې ډګر کې کار کوي باید دغه خبره په ذهن کې وساتي چې که چېرې د نامنځني سره په سمه توګه چلند و نه شي، نو کېدای شي په ناندوله توګه یوه ډله پر نور بره ګڼل ښايي ناراضیتي زیاته کړي او کېدای شي د سیاسي تفرقي د وسیلې په توګه وکارول شي. د اړوندو ټولنو تر منځ د قربانیانو د یو موټي نامنځني بهیر کېدای شي ځینې دغه ناخوښیو په مخنیوي کې مرسته وکړي. سر بیره پر دې د انتقالي عدالت نړیوال مرکز په پام کې لري چې د قربانیانو د نامنځني یو کارپوه را وغواړي څو یوه ارزونه تر سره کړي او په دې هکله چې د قربانیانو د نامنځني په اړوند څه تر سر کېدای شي فکر وکړي.^{۱۵۸}

دا چې د قربانیانو کړاوونه نه تائید شوي نه پاتې کېږي د ضمانت یو بل مهم اړخ دوی ته یو داسې چاپیریال برابرې چې په هغه کې دوی کولای شي د خپلو غمونو د شریکولو لپاره شبکې پیدا کړي او د نورو قربانیانو سره اړیکه ولري. د مدني ټولني بیلابیل سازمانونه بالقوه میکانیزمونه کاروي چې قربانیان وکولای شي خپل دردونه بیان کړي. د یووالي او عدالت لپاره بنسټ (FSFJ) د افغانستان د قربانیانو لومړنۍ شبکه ده. دوی په کابل کې د قربانیانو

^{۱۵۰} د انتقالي عدالت نړیوال مرکز، د نړیوال دوره یې بیا کتنې لپاره غوښتنې/وراندیزونه؛

^{۱۵۱} خپواک کار پوه او د افغانستان د ملي پراختیا د ستراتیژي پخوانی مشور، د ټولنیز سکتور د ساتنې د ستراتیژي د تیارولو د مسؤل شخصي تبصره، کابل د جدي ۲۴ کال ۱۳۸۸

^{۱۵۲} نړیوال بانک، د افغانستان د عامه سکتور د تقاعد طرحه: د بحران د مدیریت څخه تر هر اړخیز سمون ستراتیژي پورې. ۴۴۴۰۸ ګڼه راپور، د بشري پراختیا څانګه، د جنوبي آسیا سیمه کال ۱۳۸۷

^{۱۵۳} د انتقالي عدالت نړیوال مرکز، د نړیوال دوره یې بیا کتنې لپاره غوښتنې/وراندیزونه؛

^{۱۵۴} د لیکوال مصاحبه د بشري حقونو د خپلواک کمیسیون کمشنر

^{۱۵۵} احمد سرداد، د افغانستان د جګړې موزیم د تېرو ناخوالی څرګندوي؛ اګنس فرانس پرس، د لیندې ۲۰ کال ۱۳۸۸

^{۱۵۶} د انتقالي عدالت نړیوال مرکز، د نړیوال دوره یې بیا کتنې لپاره غوښتنې/وراندیزونه؛

^{۱۵۷} وردین او سټیل؛ د کیسو بیانول: د کمبودیا د تجربې څخه افغانستان ته درسونه؛

^{۱۵۸} د لیکوال مصاحبه د انتقالي عدالت نړیوال مرکز استازی. د لیندې ۲۸ کال ۱۳۸۸

درې شوراګانې^{۱۵۹} رامنځته کړي. د اوریدونکو ډلې د بیلابیلو شوراګانو قربانیان په میاشت کې یو ځل سره یو ځای کوي څو د جګړې په اړه خپلې تجربې او کیسې سره شریکې کړي. دغه ډلې قربانیانو ته د خبرو فرصت ورکوي او د جګړې د شرایطو په اړه د دوی د پوهې کچه لوړوي. همدارنګه د یووالي او عدالت لپاره بنسټ د قربانیانو لپاره د روانې او عصبي ناروغیو د درملنې خدمتونه که څه هم چې په کابل پورې محدود دي وړاندې کوي.^{۱۶۰} د (FSFJ) بنسټ د مګرې یواځې په کابل کې فعالیت لري، خو غواړي چې دغه شوراګانې نورو ولایتونو ته هم وغځوي او اوس په هرات کې خپل دفتر فعالوي، په پام کې ده چې په مزار شریف کې هم یو دفتر پرانیزي.^{۱۶۱} د افغانستان د بشري حقونو خپلواک کمیسیون (د یوناما سره په ګډه) په ټول هیواد کې د قربانیانو د شیکو جوړول هڅوي او په دې وروستیو کې په کابل، بامیانو او جلال آباد کې د قربانیانو د شپږو ډلو په رامنځته کولو کې یې مرسته کړې او د دې ډلو شمیر یې شپږو ته رسولی دی. د افغانستان د بشري حقونو د خپلواک کمیسیون یو استازی چې له نږدې نه په دغه کار کې بنسټل دی څرګنده یې کړه: د بامیان د ولایت د یکاولنگ په ولسوالۍ کې د قربانیانو په ډلو کې د غږیتوب لپاره لیوالتیا مخ په زیاتیدو ده، چې دغو شمیر یې په ټولنیزه توګه کې ۱۰۰ تنو ته رسېږي، او په ورکشاپونو کې د خلکو زیات ګډون د دغو ټولنو او موسسو د شهرت بسکارندوی دی. نوموړي ځواب ویونکي زیاته کړه، “که څه هم چې مور لا تر اوسه په لومړي پړاو کې یو، خو مور کولای شو د رامنځته شویو ټولنو ښه اغیزه د یکاولنگ پر خلکو باندې وویو.” په ټول افغانستان کې د قربانیانو د مالي او لوژسټیکي ملاتړ لپاره له پر له پسې هڅو سره باید مرسته وشي.

د افغانستان د بشري حقونو او ډیموکراسۍ سازمان په کابل کې له قربانیانو سره کار کوي، د تیر سره د معاملې په موخه هنري او دودیز کړندودونه کاروي څو په دې توګه د بشري حقونو او انتقالي عدالت مسألې راوسپړي. نوموړی سازمان هیله مند دی چې د انتقالي عدالت او تیاتر ترمنځ اړیکه پیاوړې کړي، او په عین وخت کې د افغانستان د قربانیانو لپاره د خبرو کولو فرصت برابرکړي او د افغانستان د تیرو او اوسنیو غمیزو سره د چلند او بنسټیز حل لپاره لارې چارې راوسپړي.^{۱۶۲} د هغوی د کار یوه بیلګه د انتقالي عدالت د نړیوال مرکز په مرسته د AH-7808 ننداره وه. دغه ننداره چې د یوناما او د افغانستان د بشري حقونو د خپلواک کمیسیون له خوا یې ملاتړ شوی، د بښنې د میراث په هکله غبرګون هڅوي، لومړی ځل په ۱۳۸۷ کال کې په هیواد کې نندارې ته وړاندې شوه او د نړیوالو رسنیو پام یې ځان ته را وړوه.^{۱۶۳} د دغه نندارې ډایرکټر، هاجلمر جفری-ایکهورن څرګنده کړه چې د افغانستان د بشري حقونو او ډیموکراسۍ سازمان دغه ننداره یې یو ځل بیا نندارې ته وړاندې کړه ځکه چې: “په ریښتیا سره دغه ننداره او د بحث لپاره د چاپیریال رامینځ ته کیدل د قربانیانو له خوا وستایل شول.”

قربانیانو هم په رسنیو کې د خپلو کړاوونو لپاره لارې وموندلې. د یووالي او عدالت لپاره بنسټ د پرانیستي ټولني د انسټیټیوت په ملاتړ، په یوه افغانۍ ورځپاڼه کې د جګړې د قربانیانو د کیسو یوه لړۍ خپروي. دغه د کیسو لړۍ د تخار او کنډز د راډیوګانو له لارې هم خپریږي.^{۱۶۴} د افغانستان د ملي ګډون ټولنه (ANPA) د افغانستان د بشري حقونو د خپلواک کمیسیون په مرسته هره اوونۍ درې راډیويي پروګرامونه خپروي، چې د قربانیانو کیسې او په نورو هیوادونو کې د انتقالي عدالت تجربه او مفهوم راسپړي. وروسته دغه خپرونې د اف اېم راډیو له ۴۰ څخه زیاتو ځایي سټیشنونو ته هم خپریږي.^{۱۶۵} د کلید ګروپ په منظم ډول د بشري حقونو سر غړونې او جنګي جرمونه په خپله مجله کې تر پوښښ لاندې نیسي. د ۱۳۸۸ کال په پیل کې د کلید راډیو یو ګردی میز رابلی و، چې په هغه کې انتقالي عدالت او د جنګي جرمونو مسألې تر بحث لاندې نیول شوي.

د پورته یاد شوو نوښتونو سره سره افغان رسنۍ د انتقالي عدالت د مسألې په اړوند په پراخه توګه چوپه خوله پاتې دي او د څیړنې، پوهې او خلکو ته د جګړې په دوران کې د ملت د تجربو په اړوند د معلوماتو ورکولو په برخه کې یې وړتیا ډیره محدوده ده. یوه نړیوال ځواب ویونکي په ډاګه کړه چې د افغانستان په شرایطو کې رسنیو ته لاس رسي لا تر اوسه هم مدني ټولني لپاره خورا ستونزمنه ده. د کلید او د متحده ایالاتو د سولې د انسټیټیوت تر منځ د رسنیو د وړتیا د لوړولو وروستی همکاري په دې برخه کې مرسته کولای شي. د دې پروژې ټولیزه موخه دا ده چې نوي رامینځ ته شوي افغان رسنۍ خلکو ته د بشري حقونو د سر غړونو، انتقالي عدالت په هکله د معلومات ورکولو په برخه کې پیاوړې کړي او د څیړنې، پلټنو، خپرونو او ویشلو له لارې د بښنې ته د پای ټکی کیږدي. د دغه کار له ترسره کولو څخه موخه دا ده چې د روانو او تېرو جګړو تاریخي ریکارډ لا نور هم پراخ کړي.^{۱۶۶} رسنۍ کولای شي د تېرو جرمونو په اړه د حقیقت په رسولو او د قربانیانو په پیاوړې کولو، او هغوی ته د غږ د پورته کولو او ټول هیواد ته د هغوی د کړاونو د رسولو په برخه کې مهمه ونډه ولوبوي. نړیوال فعالین ټینګار کوي چې پورته یاد شوي فعالیتونه یو زبیري ورکونکی پیل دی او په دغو برخو کې به نورې روزنې هم تر سره شي.

^{۱۵۹} شورا په کلی د مشرانو څخه تشکیل شوي ډلې ته ویل کیږي.

^{۱۶۰} د لیکوال مصاحبه د عدالت د پیوستون لپاره د موسسې استازی.

^{۱۶۱} د لیکوال مصاحبه د عدالت د پیوستون لپاره د موسسې استازی، کابل د لینډي ۲۹ کال ۱۳۸۸

^{۱۶۲} خداد بشارت، د افغانستان د بشري حقونو او ډیموکراسۍ د موسسې مشر، شخصي تبصره، ۲۴ لړم کال ۱۳۸۸

^{۱۶۳} د نورو معلومات لپاره وګورئ، ایملی وینټربوخم، د جګړې ارواح؛ افغان ننداره، ۶۲ لینډي کال ۱۳۸۸

^{۱۶۴} د لیکوال مصاحبه د عدالت د پیوستون د موسسې استازی، کابل د لړم ۲۷ کال ۱۳۸۸

^{۱۶۵} د لیکوال مصاحبه، د بشري حقونو د خپلواک کمیسیون کمشنر.

^{۱۶۶} د متحده ایالاتو د سولې انسټیټیوت استازی، شخصي تبصره، د جدي ۲۲ کال ۱۳۸۸

۵. پایله: مخ په وړاندې کتل

د جگړې د پای ته رسولو په بحثونو آن د جگړې وروسته اجنډا کې د قربانیانو اړتیاوې د لومړیتوبونو د لیست په پای کې راځي. څرنگه چې د انتقالی عدالت نړیوال مرکز څرگندوي، د قربانیانو بله هغه اغیزه چې په بحث کې اړوندې خواوې یې باید ولري نه یې لري، او سر بیره پر دې، بنایي دوی د ثبات لپاره یو ستر گواښ و نه بلل شي. دم گړی او په اوږد مهال کې، په هیواد کې د اعتماد د رامنځته کولو لپاره د جگړې نه وروسته اجنډا کې د قربانیانو او د هغوی حقونو ته په بشپړ ډول ځای ورکول ډیره اړینه ده. د قربانیانو اړتیاوې ته ځواب ویل، د دواړو، قانون او اخلاق له نظره، همدارنگه د ستراتیژیک ارزښت له پلوه، د اوږد مهالو سیاسي گټو او د تلپاتې سولې د رامنځ ته کولو لپاره خورا ارزښتناکه ده.^{۱۶۷} په حقیقت کې، دا څرگنده ده چې په افغانستان کې د قربانیانو اندیښنو ته نه پاملرنه، د روانې بېنې سره د مبارزې کمزورتیا د بلواگرۍ سره مرسته کوي.^{۱۶۸}

دغه سند ځینې هغه هڅې څرگندوي چې د یو لړ افغان او نړیوالو سازمانونو له خوا د تیر وخت ته د رسیدګۍ سره د مرستې په موخه په لاره اچول شوي دي. "انتقالی عدالت" د یوه هیواد لپاره د تیر میراث سره د معاملې په موخه یو لړ بهیرونه په ځان کې رانغاړي. که څه هم شرایط استثنايي دي خو د انتقالی عدالت میکانیزم او یا میکانیزمونه باید حقیقت څرگند کړي. په افغانستان کې اکثرأ د انتقالی عدالت په اړه ناسمه پوهه موجوده ده او دا مفهوم ترې اخیستل شوی چې یواځې د جنایي مسولیتونو پوښتنو ته رسیدګۍ کوي.^{۱۶۹} په داسې حال کې چې جنایي عدالت تل شونی او یا آن د غوښتنې وړ نه دی، پریکړه کوونکي او خلک باید د موجود وضعیت لپاره د یو لړ ممکنه انتخابونو په اړه خبرتیا ولري، پرته له دې چې د معافیت په اړه ټینګار وشي.^{۱۷۰}

کومي پالیسیګانې چې د تېر وخت سره د مقابلي او د تیر د جبران په هکله کار کوي، کیدای شي د خلکو سره د جگړې او تاوتریخوالي سره د توافق په برخه کې مرسته وکړي. د پیرو او بوسنیا په څیر نورو هیوادونو کې، چې په دې نه یو هیډل چې د دوی له عزیز سره څه شوي، د تېر وخت سره د معاملې په لاره کې د خلکو او په همدې توګه د بیا پخلاینې په لار کې د یوه هیواد د وړتیا په وړاندې د ستر خنډ په توګه وپېژندل شو.^{۱۷۱} دا ډیره مهمه ده چې نړیواله ټولنه او په ځانګړې ډول د افغانستان حکومت په افغانستان کې د بله ایزو قبرونو د موندلو او ساتنې او خونديتوب په برخه کې د بشري حقونو له ډاکټرانو سره مرسته وکړي. د بله ایزو قبرونو رنګول د نورو کیندونو او موندنو مخه نیسي، چې نه یواځې د هر کس پر ټپونو د مرهم ایښودلو لپاره اړینه ده، بلکې د تېرو جرمونو په هکله د حقیقت موندنو سره هم مرسته کوي. د مستندولو او د شواهدو د راټولولو او ساتلو په برخه کې د افغانانو د وړتیا په لوړولو کې مرسته د تصمیمونو چې که چیرې او یا هرکله چې افغانان په خپله پریکړه وکړي چې څه باید وکړي نو دا معلومات به ورک نه وي. په داسې حال کې چې دا د افغانستان د حکومت مسؤلیت دی چې د افغانستان د جگړې د قربانیانو کړاوونه تایید کړي، کیدای شي مالی او مادي تاوانونه، د سترو مالی پایلو له امله، دوام ومومي، او په حقیقت کې کیدای شي دا د جرم د منلو په توګه وانګیرل شي. که څه هم سمبولیکې نښې نښانې لکه د قربانیانو د نمائندې رسمي ورځې کیدای شي قربانیانو ته دا وښايي چې د دوی تجربې نه دی هېرې شوي. د انتقالی عدالت د همغږۍ د ډلې استازي د مرکو پر مهال په دې هکله چې د افغانستان حکومت په رسمي توګه د قربانیانو د کړاوونو د تایید فرصتونه یې له پامه غورځولي خپله نا هیلي یې څرګنده کړه. په داسې حال کې چې دا نور ټول بهیرونه هم کمزوري دي او ملاتړ ته اړتیا لري.

دا ډیره مهمه ده چې نړیواله ټولنه د هغو سازمانونو په پراختیا کې خپلو مرستو ته دوام ورکوي کوم چې د انتقالی عدالت په اړه کار کوي. د مدني ټولني د وړتیا د لوړولو لپاره همغږي هڅې په ځانګړې ډول د انتقالی عدالت د همغږۍ ډله، خو د انتقالی عدالت څخه په اغیزمنه توګه ملاتړ وکړي، کیدای شي په ځواک کې شتو کسانو ته د قربانیانو د غرونو رسول تضمین کړي. په کابل کې د میشتو سازمانونو جغرافیایي پراختیا او په ولایتونو کې د نورو ډلو د رامنځته کولو سره مرسته کولای شي د هیواد په کچه د انتقالی عدالت د ارزښت په اړه پوهه رامنځته کړي. یوه پیاوړې، فعاله او ملی مدني ټولنه کولای شي د حساب ورکونې پالیسي گانې وهڅوي او د بېنې پراخیږل د حکومت لپاره ستونزمن کړي.

دا مهمه ده چې یو بل حقیقت هم په ډاګه شي: په داسې یو چاپیریال کې چې د انتقالی عدالت د هرې بڼې سره مخالفت کیږي، هر ډول نوښت، مهمه نه ده چې په څه ډول تر سره کیږي، هڅه او هاند به وکړي. په پای کې د تیر سره د معاملې د یو بنسټیز بهیر لپاره، د سیاسي مشرتابه او ادارو پر شاملیدو هم ټینګار وشي. نړیواله ټولنه چې په نورو هیوادونو کې د انتقالی عدالت ارزښت یې تایید کړی دی، او د خپلو نړیوالو تړونونو پر بنسټ اخلاقي او حقوقي مسؤلیت لري چې دا ډاډ منه کړي چې د افغانستان حکومت هغه په ملیونونو عادي افغانان چې کړاوونه یې گاللي او لا تر اوسه هم د جگړې له امله کړاوونه گالي هیر کړي نه دي.

^{۱۶۷} محمد سوما او کرسټین کوریا، په سیرالیون کې د تاوان او د هغه د پلې کولو په اړوند راپور، (د انتقالی عدالت نړیوال مرکز ۱۳۸۸)

^{۱۶۸} لیدویج وګورۍ؛ په افغانستان کې او د یاغیتوب سره مبارزې: یوه ورک شوي اړیکه، د قومي اړیکو دفتر، د اروزګان ټولنیز-سیاسي ارزونه ۱۳۸۶ - ۱۳۸۸ او توماس رټینګ د افغانی یاغیتوب بعدونه؛

^{۱۶۹} دغه موندنې په افغانستان کې د ملی فعالیتونو سره د مصاحبې په ترڅ کې لاسته راغلي دي.

^{۱۷۰} ماتی ۲۶

^{۱۷۱} د بوسنیا په اړوند د نورو معلوماتو لپار ویسینګک والیورین او د پیرو په اړه لیزا مکاریل او لیوناردو فیلیپ وګورۍ؛ د حقیقت موندنې مشروعت: د پیرو په انتقالی دوره کې جنایي عدالت؛ د انتقالی عدالت نړیوال مرکز ۱۳۸۶ په دغه ویب پاڼه کې د لاسرسی وړ دی: <http://www.ictj.org/static/Americas/Peru/Legacyoftrugh.eng.pdf>

لازمه ده چې د قربانیانو غږ بیا بحث ته راوړل شي او د دوی اړتیاوې تایید شي. د افغانانو د رښتینو غوښتنو او اړتیاوو د درک په هکله لا نورې پوهې ته هم اړتیا ده. د افغانستان د څیړنې او ارزونې د ادارې څیړنه هیله منده ده چې د دې پوهې په پراختیا کې مرسته وکړي او پالیسي جوړونکو ته دا معلومات ورکړي چې افغانان په خپله د "عدالت"، "بیا پخلاینې" او "سولې" څخه یې کوم مفهوم اخیستی دی. یو شی روښانه دی: د وړاندې تګ لپاره د لارو تشخیصول نه یواځې د هغو افغانانو او نړیوالو فعالینو سره چې په واک کې دي بلکې د افغانانو د پراخو ټولنو سره دوامدارې سلا مشورې ته اړتیا لري.

څرنگه چې ښکاري ښايي پالیسي جوړونکي د څو لسيزو جگړو وروسته، تېر وخت له پامه وغورځوي او په دې ډول په افغانستان کې د بښنې میراث ته د رسیدګۍ ناکامي به په دغه هیواد کې له روانو شخړو سره مرسته وکړي. انتقالي عدالت یواځې تېرو جرمونو ته رسیدګي نه بلکې له پر له پسې معافیت سره هم چلند دی کوم چې د حکومت مشروعیت ته یې زیان اړولی او د بلواګری سره د مبارزې او د حکومتداری په وړاندې سترځنډ دی. د بن له تړون څخه کابو ۹ کاله وروسته چې افغانستان باید مخ په وړاندې تللی وای، یواځې باید د نورو هیوادونو تجربو ته و نه کتل شي او باید خپل تاریخ ته هم وګوري. د تېر سره چلند او د اوس مهال سره د هغه د اړیکې ارزښت باید د افغانستان د راتلونکي په اړه په ټولو بحثونو کې په پوره دقت سره په پام کې ونیول شي.

د دغې خپروني نسخې د افغانستان د څېړني او ارزوني د ادارې له دفتر څخه په وړيا توگه تر لاسه کولای شئ:

د افغانستان د څېړني او ارزوني اداره
د گل پلورلو سړک (د واک څنگ) نوی ښار

کابل، افغانستان

تلیفون: ۵۴۸ ۶۰۸ ۷۹۹ (۰) ۹۳+

برېښنالیک: areu@areu.org.af

برېښنا پاڼه: www.areu.org.af

